23e Jaargang No. 44 | Dinsdag 10 Juni 1930 | Vierde Kwartaal (40—52)

De Revue der Sporten

(waarin opgenomen „HET (groene) SPORTBLAD" 35e Jaargang en „SPORTREVUE 'T STADION", 10e Jaargang)

Onder leiding van G. DE LANGE en A. J. G. STRENGHOLT

Red. v. Voetbal en Cricket: C. J. GROOTHOFF - Red.-Secr.: M. J. ADRIANI ENGELS

Medewerkers: J. P. van Bel - M. v. d. Berge - J. H. Bergmeijer - Henri van Booven - H. S. Boekman - S. P. J. Borsten - Nic. Broekhuysen - T. van Deutekom - „Dico" - P. H. van Doesburg - A. den Doolaard - F. Dutijn Noordberger - E. Fokkinga - C. Geudeker - D. Hans - J. M. Hardeman - E. H. Huizinga - Ph. Hartogs-W. Heskes-C. A. W. Hirschman - ir. W. B. I. Hofman - dr. W. P. Hubert v. Blijenburg - A. E. W. de Jong - W. Kamlag - H. Kelzer - Kelen - P. Kloppers - Oscar Kniep - Th. C. P. M. Kolfschoten - dr. J. H. J. Kruizinga - Wouter Loeb - K. J. J. Lotsy - Jan Lutz - Jhr. Mr. C. de Marees van Swinderen - H. A. Meerum Terwogt - Hugo Meisl - dr. R. J. Th. Meurer-Jhr. A. A. v. d. Mieden v. Opmeer - d. E. v. Minden - H. Muda - Wm. Mulder - W. J. H. Mulier - N. M. J. Munzert - Frits Nijland - „Nono" - Ir. A. Paulen - Is. Querido- - H. Roozen - K. H. v. Schagen - P. W. Scharroo - mr. H. Scholte - A. C. Slop - J. H. Speenhoff - J. Stokvis - S. Staal - J. Stuiver - A. Tordoir - G. J. van Tongeren - Hoyte Veder - B. v. Vlijmen - C. Vreedenburgh - D. J. de Vries - H. Vuyk - P. W. Waller - J. A. Wansink - G. A. Willinge - W. A. M. Westerouen v. Meeteren - G. Zalsman e.a.

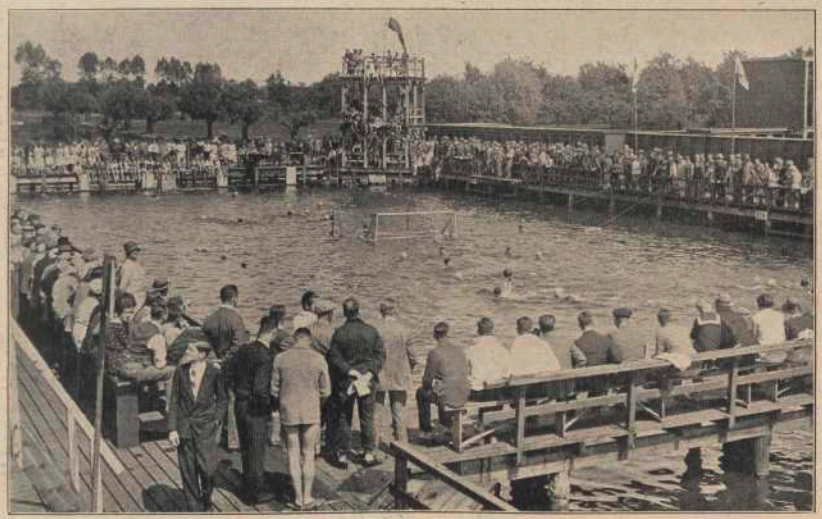
Uitgevers: STRENGHOLT & DE LANGE

Abonnementsprijs per jaar ƒ 10.—, bij vooruitbetaling. — Men verbindt zich voor den geheelen jaargang, enz.
Redactie-Adres: Heerengracht 390, Tel. 36886 - Administratie-Adres: Damrak 62, Tel. 40292 - 41292, Amsterdam

Bankiers: INCASSO-BANK, AMSTERDAM - Postrekening 80789

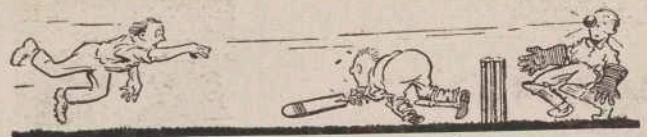
N.V. AANN.- & HANDEL MIJ. v.h. Fa. GEBRS. DE GROOT
SMIDSSLOP 42-53 TELEFOON 51231 SCHEVENINGEN

AANLEG VAN SPORTTERREINEN, DRAINEERINGEN, WATERVOORZIENINGEN,
LEVERING VAN SINTELS, PUIN VOOR TENNISBANEN, ENZ. ENZ.

In het zwembad aan het Vossegat te Utrecht organiseerde de U.Z.C. gisteren 'n nationalen waterpolodag, die druk bezocht werd, gelijk deze overzichtsfoto tijdens den wedstrijd A.Z. en P.C.—S.V.H. (4—3) aanduidt.
Foto V.F.B.

VRAAGT Krul's ECHTE HAAGSCHE HOPJES
VRAAGT Krul's FIJNE BONBONS
VRAAGT Krul's PRIMA CHOCOLADE
VRAAGT Krul's EXTRA CHOCOLAT SUISSE
VRAAGT Krul's BEROEMDE CHOC. PASTILLES
VRAAGT Krul's HAAGSCHE ONTBIJTKOEK
VRAAGT Krul's BEKEND FIJN GEBAK
VRAAGT Krul's HEERLIJKE KOEKJES

Van cricket en cricketers.

Daverende scores van Duleepsinhji en Bradman in de Meimaand.
Ook in Nederland 'n recordscore: mr. van Manen's
merkwaardige gemiddelde van 433!

Ranji's contributie: f 12.000.

Duleepsinhji heeft dit seizoen reeds afdoende het bewijs geleverd, dat hij weer volkomen hersteld is van de ziekte, die hem geruimen tijd uit het veld heeft gehouden. Zijn uitstapjes naar Australië en Nieuw Zeeland in den afgeloopen winter hebben hem blijkbaar goed gedaan. Bovendien heeft hij daarbij gelegenheid gehad om door de practijk weer geheel in vorm te komen, waarvan hij een dankbaar gebruik heeft gemaakt. Hij heeft daarbij den Nieuw Zeelanders ook laten zien, dat hij geweldig hard kan slaan door 42 vieren te slaan in een totaal van 242, gemaakt uit een totaal van 369 in ruim drie uur. Z'n fraaiste prestatie na zijn terugkeer in Engeland is stellig de 333, door hem bijeen geslagen in vijf en een half uur in den wedstrijd van Sussex tegen Northants, de vorige maand. De snelheid, waarmede hij gescoord heeft doet levendig denken aan het spel van zijn oom Ranji. Met Tate verhoogde hij b.v. het totaal met 255 runs in 105 minuten. In totaal maakte Sussex dien dag 521 voor slechts 6 wickets. Dit is wel geen record, maar toch is het een prestatie die er zijn mag.

Opmerkelijk is het nog dat de 333 van Duleepsinhji de hoogste individueele score is, die ooit voor Sussex werd gemaakt. Het record stond al ongeveer 30 jaar op naam van Ranji, zoodat het ten slotte toch nog in de familie is gebleven. Ranji was zoo verheugd over het succes van zijn neef, dat hij in een telegram aan Sussex uit Indië, waarbij hij mededeelde, dat hij aan zijn bankier opdracht had gegeven om aan Sussex een bedrag van *f* 12000.— uit te betalen als zijn contributie over het seizoen 1930 en waarin hij ook berichtte, dat hij in Juni in Engeland hoopt te komen, opdracht gaf om zijn neef zijn gelukwenschen over te brengen.

Er is nog een merkwaardigheid aan de score van Duleepsinhji verbonden en wel deze, dat nog nooit een county-speler in een enkelen dag zooveel runs heeft gemaakt. Voor alle andere hooge totalen hadden de batslui meer dan een dag noodig. Buiten county-cricket is het tweemaal voorgekomen: Macartney, de welbekende Australiër, maakte 345 en Ponsford, ook al een Australiër, 334 runs op een dag.

MIJNHARDT's
Hoofdpijn-Tabletten 60 ct
Laxeer-Tabletten . . 60 ct
Zenuw-Tabletten . . . 75 ct
Staal-Tabletten . . . . 90 ct
Maag-Tabletten . . . . . 75 ct.
Bij Apoth. en Drogisten

Rhodes exit

Rhodes, de merkwaardige veteraan van Yorkshire, heeft te kennen gegeven, dat dit seizoen definitief zijn laatste zal zijn in eersteklas cricket. Als men bedenkt, dat hij reeds in de vorige eeuw voor Yorkshire speelde en dat hij voor de eerste maal voor zijn county tegen Lancashire uitkwam in 1898 toen zijn tegenwoordige aanvoerder nog geboren moest worden, dan is het duidelijk, dat de rust, die hij dan zal gaan nemen, zeker welverdiend is. Het eigenaardige is, dat men op het oogenblik bij Yorkshire eigenlijk nog geen bowler heeft, die in staat is zijn plaats volgend jaar in te nemen. Alleen tegen Lancashire heeft Rhodes in den loop der jaren 55 maal gespeeld, in deze wedstrijden heeft hij bijna 2000 runs gemaakt en meer dan 200 wickets genomen.

Bradman's duizend runs.

Het is duidelijk, dat D. G. Bradman, die op het oogenblik met de Australiërs in Engeland toert, de beste batsman van de ploeg der gasten is. Dat wist men trouwens reeds voordat hij de reis naar Engeland aanvaardde, want in Australië had hij met de bat reeds voortreffelijk werk geleverd. Hij is houder van het wereldrecord voor de hoogste persoonlijke score in eersteklas cricket. Hij maakte n.l. in Januari, spelende voor Nieuw Zuid Wales tegen Queensland, een totaal van 452 niet uit.

Dat hij zijn Australischen vorm heeft weten te handhaven, blijkt wel uit het feit, dat hij de eerste en ook de eenige batsman is, die dit seizoen in de maand Mei 1000 runs heeft gemaakt niettegenstaande het weer stellig voor cricket niet bijzonder gunstig is geweest. Tweemaal heeft hij b.v. zijn innings wegens regen niet kunnen uitspelen. Dat was tegen Leicestershire, toen hij met 185 niet uit bleef en tegen Surrey, toen regen hem verder spelen belette nadat hij 252 runs had. Bradman maakte reeds dadelijk in zijn eersten wedstrijd in Engeland 236 runs. Hij heeft in Mei in totaal gemaakt 1001 runs in 11 innings, waarbij hij 4-maal niet uit bleef. Zijn hoogste score was de hierboven genoemde 252 niet uit. Hij heeft een gemiddelde van.... 143!

Op hem volgt bij de Australiërs Ponsford met 604 runs en een gemiddelde van 75½. Ook dat zijn cijfers, die er wezen mogen, ze vallen echter tegenover Bradman's prestatie in het niet.

De prestatie van Mr. van Manen.

Overigens mag ook de prestatie van Mr. H. van Manen, den welbekenden Haagschen cricketer, er wezen. Deze heeft tot dusver in dit seizoen — we schrijven dit voordat de cijfers van den Pinksterwedstrijd tusschen de beide H.C.C.-elftallen ons bekend zijn — nog slechts vier maal gelegenheid gehad om te batten, doch hij maakte daarvan een zoo dankbaar gebruik, dat hij drie maal de 100 passeerde en daardoor een totaal heeft van 433. Hij bleef bovendien niet minder dan 3 maal niet uit zooda hij het vrijwel onbereikbare gemiddelde van 433 bereikte. Op zich zelf lijkt dat veel op een record! Gaat hij in dit tempo voort dan zal hij dit seizoen gemakkelijk de 1000 runs halen, iets wat tot dusver alleen zijn clubgenoot Max Jansen heeft weten te bereiken.

Om nog terug te komen op het batten van Bradman, wijzen we er op, dat dit geen record is. Wel is hij de eenige Australiër, die dit feit in Engeland heeft verricht. Dr. W. G. Grace heeft natuurlijk ook eens 1000 runs in Mei gemaakt. Dat was in 1895. Hij maakte toen 1016 runs. Langen tijd heeft de Doctor dit record gehouden doch in 1927 heeft Hammond het verbeterd door in Mei 1028 runs te maken. Een jaar later maakte Hallows precies 1000 runs. De drie Engelsche batslui hebben hun 1000 runs in de maand Mei gemaakt, Bradman maakte er echter 75 van op 30 April.

Vrijdag a.s. de eerste testmarsch.

De Engelschen maken krachtige toebereidselen voor den eersten testwedstrijd tegen de Australiërs, die Vrijdag a.s. begint. De Australiërs hebben tot dusver als batslui heel wat kracht ontwikkeld, doch in de meeste gevallen hebben ze op een goed batting wicket gespeeld, ze hebben dan ook nog weinig ervaring met slechte wickets opgedaan. Op een goed wicket zal Engeland dan voor 'n lastige taak staan.

Men heeft een proefwedstrijd gespeeld waarbij men voor het Engelsch elftal hoofdzakelijk een beroep had gedaan op de oudere spelers. White en Jardine, die de laatste toer van het Engelsch elftal naar Australië hebben meegemaakt, heeft men vervangen door Woolley en Robins. Ook voor Duleepsinhji heeft men geen plaats gevonden. Mogelijk komt hij later in het elftal indien een van de thans opgenomen batslui mocht falen. Chapman is tot aanvoerder van het elftal benoemd.

Kreymborg-coupe
voor een chic model

H.H. SPORTLUI! Bezoekt het bekende
CAFÉ "OPOE"
aan het JAAGPAD
te AMSTERDAM
PRIMA CONSUMPTIE
BILLIJKE PRIJZEN
AMSTEL-BIEREN!
Aanbevelend: TH. J. WIEBERS

H.H. Sportsmen.
Koopt uw Sigaren en Sigaretten in
„'t Goedkoope Sigarenmagazijn"
Kinkerstr. 349. Tel. 80057.
AMSTERDAM.
GROOTE SORTEERING ROOKERSBENOODIGDHEDEN.
Aanbev., C. LAAN.

Revue SCHICHTEN

Sterren van het Sportveld:

II

A. H. VAN KOL

DOLF VAN KOL voetbalt voor zijn pleizier en niet om reclame te maken voor een of andere kapperszaak, dat willen we voorop stellen. Als hij beroepsspeler was en in Amerika woonde, zou hij misschien in het veld verschijnen met 'n sierlijke reclame op den rug van zijn shirt „mijn permanent wave wordt verzorgd door coiffeur die en die", zooals daar sommige beroepsploegen rondloopen met allerlei reclame's op hun shirt, tot zelfs reclame voor 'n begrafenisonderneming toe, als volmaakte sandwichmen. Wie de kapper van den Ajax-aanvoerder is weten we niet en dat zal vele trouwe Ajaxdames spijten, want menig vereerster van de roodwitte kleuren zou er prijs op stellen om zich in dezelfde kapperszaak te laten behandelen als de captain van haar favorieten.

Toen VAN KOL voor het eerst in het Ned. elftal verscheen — dat was in het najaar van 1925 — maakte zijn kop met de wapperende leeuwenmanen furore, al gaf zijn manier om bij 'n fellen wind telkens de voor zijn oogen waaiende haren weg te strijken al spoedig aanleiding tot de vraag waarom hij niet liever 'n haarnetje kocht. Later wende men aan die wapperende haardos en toen van Kol op medisch advies

VAN KOL bij windstilte: zijn permanent wafe in rust.

niet meespeelde te Antwerpen en daardoor zijn kans om Denis' record op het gebied van achtereenvolgende landenwedstrijden te verbeteren, zag verdwijnen, miste men in de verdediging de zoo bekend geworden karakteristieke kop van Nederland's besten linksback.

In Boedapest heeft van Kol met Pinksteren zijn 31sten interlandwedstrijd gespeeld, die voor hem tevens het drukke seizoen 1929—'30 afsluit: als ons geheugen ons niet bedriegt heeft van Kol voor zijn club 17 competitiewedstrijden, 7 kampioensw ed-

VAN KOL als het waait, zijn manen wapperen....

strijden, 2 jubileumwedstrijden, 1 bekerwedstrijd en 'n half dozijn friendly games tegen binnen- en buitenlandsche tegenstanders voor den aanvang van het seizoen en met Kerstmis gespeeld, dat zijn 33 wedstrijden. Voor het Ned. elftal heeft hij 5 wedstrijden gespeeld benevens 'n drietal oefenwedstrijden op Woensdagmidaagen. Zijn seizoen bestond zoodoende uit 41 voetbaldagen, 'n aantal, dat nog wat grooter had kunnen zijn als hij niet voor de Deventer keurwedstrijden en

VAN KOL staat met den voetbal op en gaat ermee naar bed.

de Groninger districtswedstrijden had bedankt en 'n paar keer wegens 'n blessure ontbroken had. Wie, zooals van Kol, van half Augustus tot half Juni voor 41 voetbalwedstrijden in het veld is, staat als het ware met den voetbal op den gaat ermee naar bed, 'n symbolieke gedachte, die door onzen fotograaf zeer realistisch vereeuwigd werd. Vermoedelijk zal van Kol nu wel tevreden zijn, dat hij eens even niet hoeft te voetballen.

Heel wat achterspelers beginnen hun voetballoopbaan in de voorhoede; Denis, Vermetten en van Kol b.v. alle drie. De Ajaxman was als voorhoedespeler heusch geen openbaring, maar toen hij, door ziekte van een van zijn teamgenooten, plotseling op de backplaats belandde bleef hij daar voorgoed en Ajax mag zich gelukkig prijzen 'n zoo soliden achterspeler gevonden te hebben!

Examen gedaan en niet geslaagd

Kennis voldoende, maar te nerveus geweest. Waarom niet tijdig Mijnhardt's Zenuwtabletten gebruikt? Hierdoor blijft men kalm en helder van geest. Te zijn verkrijgbaar bij Apoth. en Drogisten in kokers van 75 cent.

PUBLIEKE OPINIE

HET PUBLIEK ZEGT: HET **CAFÉ-CONCERT**
van **J. H. G. v. BEUSEKOM**
IS TOCH GEZELLIGER
Ferd. Bolstr. 120 hoek 1e Jan v. d. Heijdenstr. - Amsterdam - Tel. 22347

Hongarije-Nederland 6-2 (rust 3-0)

'n Zware nederlaag in Boedapest

Het Ned. elftal heeft 'n slechten dag. waaraan alleen v. d. Meulen en Vermetten, benevens bij perioden Kools en Landaal, zich weten te onttrekken — Voetbal op 'n grasloos terrein — Ons internationale resultaat in dit seizoen: gewonnen 1, gelijk 2, verloren 3, goals voor 8, goals tegen 16.

Ons Ned. elftal heeft in Boedapest het seizoen even slecht besloten als het in Amsterdam tegen de Noren begonnen was: 'n 6—2 nederlaag, nadat het bij rust reeds 3—0 had gestaan, laat weinig gelegenheid tot optimistische beschouwingen. Ons elftal had 'n zeer slechten dag, waaraan alleen v.d. Meulen en Vermetten, benevens bij perioden Kools en Landaal, zich wisten te onttrekken en de Hongaren waren in alle opzichten onze meerderen. De cijfers 6—2 zijn ook absoluut niet geflatteerd; wanneer v.d. Meulen zich niet zoo dapper geweerd had en wanneer de Hongaren niet zoo slecht geschoten hadden, zou de score nog veel hooger zijn opgevoerd, vooral omdat het linkerdeel van onze verdediging (van Kol—Breitner) verre beneden haar gewonen vorm bleef.

Het eenige excuus was te vinden in het graslooze terrein, dat meer aan 'n zandwoestijn dan aan 'n voetbalveld deed denken; in het gras van ons Stadion zouden onze spelers zich beter weren, maar dat de Hongaarsche profs beter spelen dan onze Ned. amateurs staat wel vast. De hartelijke ontvangst door de Hongaren, die lang niet vergeten zijn wat Nederland in de oorlogsjaren en na-oorlogsjaren gedaan heeft voor de Hongaarsche kinderen, vergoedde veel van het wrange der nederlaag. Ofschoon pas om half zes begonnen werd, was het om het veld nog zóó warm dat 'n deel der toeschouwers doodgemoedereerd jas en vest uittrok om in overhemd den strijd gade te slaan. Voor rust wist Nederland zich 'n rijdlang staande te houden, al waren de Hongaren ook sterker in het veld. Tot vijf minuten voor rust bleef het 1—0 door Turay, maar in de laatste minuten van de eerste helft kwamen er snel achter elkaar doelpunten van Turay en Avar bij. Na de met 3—0 gekomen rust scoorde v.d. Heijden tegen; Toldi, Turay en Avar (uit 'n penalty tegen Vermetten) maakten er geleidelijk 6—2 van voordat Landaal in de laatste minuut den Hongaarschen doelman, die op 'n voorzet rekende, verraste door zelf te schieten en Nederland's tweede doelpunt te maken.

De Hongaren hadden 'n goed elftal in he veld; zwakke plekken waren er niet en als Nederland beter gespeeld had zouden zij vermoedelijk er ook nog best 'n schepje hebben kunnen opleggen. De voorhoede was het beste deel van de ploeg; door snel en onstuimig spel schiepen de Hongaarsche aanvallers zich vele kansen, waarvan er zes benut werden.

Wat stak daartegenover het spel van onze voorhoede slap af! Het dient gezegd, dat de Hongaarsche aanvallers 'n heel wat beter steunende middellinie achter zich hadden dan onze aanvallers, maar, ook al neemt men die handicap van 'n teveel achterblijvende halflinie in aanmerking, dan viel onze voorhoede nog geducht tegen. De beste was wel Landaal, die er juist in de laatste wedstrijden wat uit was. Het binnentrio, waarin van Reenen zwakjes debuteerde, richtte niet veel uit; de omzetting Tap—v.d.

ROQUETTE, de Portugeesche keeper, die zich gisteren te Antwerpen dapper weerde tegen de Belgen en tot 'n kwartier voor tijd zijn doel schoon hield. In dat laatste kwartiertje zetten Vandenbouwhede en Bastin 'n 0—1 achterstand echter om in 'n 2—1 overwinning voor België.

Broek na rust bracht nauwelijks verbetering. Typeerend is het wel, dat de beide Oostelijke vleugelspelers elk 'n doelpunt maakten, terwijl het binnentrio, dat toch eerder daartoe aangewezen is, het niet tot 'n resultaat bracht.

In onze middellinie waren Kools, v.d. Wild en Breitner resp. goed, middelmatig en slecht. De A.D.O.'er vooral was niet te herkennen; zijn terrierachtig vasthouden was verdwenen en daar achter hem ook van Kol 'n offday had, dreigde er voortdurend gevaar van Hongarije's rechterwing.

In Antwerpen waren Vermetten en Landaal de zwaksten, nu benoorden ze tot de besten; vooral de H.F.S.'er, die feitelijk als invaller voor Denis in de ploeg gekomen was en wederom met het aanvoerderschap was belast, verdedigde voor rust uitstekend; in de tweede helft zakte zijn spel wat af. Constant-goed was v.d. Meulen, die mogelijk het tweede doelpunt had kunnen voorkomen, maar daarnaast zooveel goede dingen heeft gedaan dat men hem die fout gemakkelijk vergeven kan. Wanneer onze doelman op hetzelfde peil had gestaan als de rest van de ploeg, zouden de Hongaren gemakkelijk de dubbele cijfers bereikt hebben! Dr. Bauwens, aan Ned. zijde bijgestaan door den H.D.V.S.'er Scheffers als grensrechter, viel bij het publiek niet in den smaak; toch leidde hij zeer verdienstelijk, ook al waren de Ned. spelers het niet eens met den strafschop, dien hij tegen Vermetten gaf.

Ons internationale seizoen is met dezen wedstrijd afgesloten; fraai is het eind-resultaat niet, de opleving in de wedstrijden tegen België (1—0) en Italië (1—1) deed iets beters verwachten. Eén keer werd gewonnen (tegen België), tweemaal gelijk gespeeld (tegen Italië en België) en drie keer verloren (tegen Noorwegen, België en Hongarije) waarbij het goal-gemiddelde van 8—16 verkregen werd. Het is niet iets om trotsch op te zijn!

Waarop hij wachtte

Pen Alty was, aldus vertelt de Go Ahead Revue, de vroolijkste jonge kerel van heel het dorp. En sinds hij getrouwd was met 't liefste vrouwtje, dat 't dorp te vergeven had, voelde hij zich den gelukkigsten man ter wereld.

Toch was een schaduwzijde in zijn vroolijk, onbezorgd leventje en dat was de Zondagsche „trap" naar de naburige stad, waar hij geen wedstrijd van z'n favorieten oversloeg. Zondag aan Zondag, mooi of geen mooi weer, door regen en wind peddelde Pen stadwaarts. Maar op 'n zekeren Zondag wachtte men thuis tevergeefs op Pen.

Jaren verliepen en nimmer hoorde men iets van Alty. 't Dorpsche leven had zich op de gewone wijze voortgespoed en de verdwenen Pen was reeds lang vergeten.

De eertijds jonge vrouw van den spoorloos verdwenen dorpsgenoot was nu al de „oude vrouw Alty" geworden en enkel de ouderen wisten slechts van Pen's verdwijning af.

Toen kwam op zekeren Zondagavond tot groote verwondering van de dorpsjeugd een oude grijsaard het dorp binnenstrompelen, die zich begaf naar 't huisje van vrouw Alty.

Den volgenden dag verspreidde 't nieuws zich als 'n loopend vuurtje door 't dorp, dat Pen Alty was teruggekeerd.

En de ouderen vertelden aan de jongeren over den vroolijken Pen, die op zekeren Zondag, lang geleden, naar den voetbalwedstrijd ging en niet terugkeerde.

En waarom was hij niet teruggekeerd?

Pen Alty vertelde het zelf:

„Hij had al die jaren op een goeden, feilloozen scheidsrechter gewacht...."

Dr. J. C. Eringaard, de nieuwe Eerste Voorzitter der Kon. Ned. Motorwielrijders Vereeniging, aan het woord.

Van de Redactie van de Revue der Sporten ontving ik Woensdagmorgen j.l. aan het ontbijt het zeer vereerend verzoek, „voor het e.v. nummer een kort artikeltje haar te willen doen toekomen, waarin ik mijn plannen als K.N.M.V.-voorzitter uiteen zou zetten". Zoo mogelijk zou zij, met 't oog op de Pinksterdagen, het graag „e.v. Vrijdag" (dus nauweliiks 3 dagen later) ontvangen.

Dat verzoek was inderdaad vereerend, maar uiterst moeilijk te voldoen, gezien den korten mij gestelden termijn en vooral ook wijl ik, zooals ik in mijne korte toespraak op Hemelvaartsdag tot de Algemeene Vergadering der K.N.M.V., die mij zoo juist tot het verantwoordelijk ambt van Voorzitter geroepen had, gericht, uitdrukkelijk heb uitgesproken, nog geen vaste plannen, d.w.z. nog geen werkprogram heb.

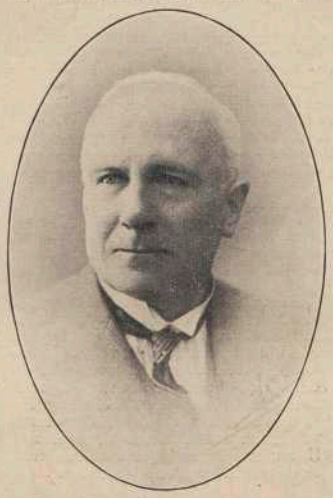
Dit moge velen zonderling voorkomen, maar, in gemoede, hoe zou iemand, die tot dusver van het intense leven en de bijzondere toestanden en verhoudingen van eenigerlei organisatie slechts terloops, als algemeenbelangstellende, heeft kennis genomen, en die plotseling — ja, inderdaad; plotseling — geroepen wordt, om de leiding dier organisatie over te nemen en voort te zetten, al dadelijk een verdedigbaar en uitvoerbaar werkprogram terstond kunnen ontvouwen?

Immers — Vondel's bekend woord, dat in het verleden het heden ligt en in het nu wat worden zal, is thans nog even waar, als toen hij ze dichtte en evenzeer toepasselijk op de K.N.M.V. als op iedere andere organisatie, van welken aard of omvang ook. Want de K.N.M.V. is geen jonggestorvene; zij heeft met hare 26 jaren een geschiedenis, welke mij uitteraard nog niet voldoende bekend is. Te willen voortbouwen op voorloopig onbekende fundamenten, plannen maken, m.a.w. een werkprogram zonder kennis van feiten van weleer en mogelijkheden in de toekomst ware eene onvergeeflijke onvoorzichtigheid van den nieuwen voorzitter, waaraan ik mij niet schuldig wensch te maken.

Nochtans wil ik nog wel eens uitdrukkelijk herhalen, dat het mijn vaste voornemen is te trachten om de krachtige schepping en sterke samenstel van mijn voorgangers met al mij nog beschikbare werkkracht (ik heb nog wel „iets" ander werk dan dat der K.N.M.V.!) verder uit te bouwen en de volmaaktheid zooveel mogelijk te doen naderen. En ook meen ik wederom wel te mogen uitspreken, dat de door zeer velen gewenschte, zij 't ook op verschillende wijzen, reorganisatie van den Motorrijdersbond voor Nederland zoo spoedig mogelijk tot stand kome.

Voorts meen ik als mijn indruk te mogen weergeven, dat ten aanzien van het officieele orgaan verschillende wijzigingen, waarop ik thans niet nader kan ingaan, zeer noodzakelijk en urgent zijn; dat er middelen moeten worden gezocht en gevonden, om het aantal leden der K.N.M.V. belangrijk te vergrooten.... maar verder ga ik met de publicatie van mijn voorloopig en gedeeltelijk werkprogram nog niet. Misschien heb ik zelfs al te veel gezegd — maar ik acht 't toch niet noodig om er nu al een woord van terug te nemen.

Ik moge daarom dit korte woord besluiten met mijn vreugde erover uit te spreken, dat ik in mijn inderdaad niet gemakkelijke taak — dat

Dr. J. C. ERINGAARD,
de nieuwe voorzitter van de K.N.M.V.

heb ik nu al reeds kunnen opmerken — in de eerste plaats zal worden bijgestaan door een enthousiast en bekwaam man als de tweede Voorzitter, dhr D. H. Haarsma en een minstens even geestdriftigen stoeren werker als de secretaris-penningmeester, dhr Nortier.

Ik hoop, dat ter e.v. jaarvergadering der K.N.M.V. moge blijken, dat de leden tevreden zijn over het vertrouwen, dat zij in den, den meesten hunner thans nog onbekenden, Eersten Voorzitter hebben gesteld en dat ik zelf zal mogen getuigen om met erkentelijkheid terug te zien op den steun, dien ik van mijn medebestuurders en van de leden bij de vervulling van mijn taak heb ondervonden.

Dr. J. C. ERINGAARD,
Eerste Voorz. der K.N.M.V.
9 Juni 1930.

Bij de opening van het Asser Sportpark

'n Schitterende Junidag!

Een licht windje dat eenige verkoeling brengt op de velden en wegen, die blakeren in de middagzon en dat niet gevoeld wordt in de frissche wouden die hier en daar Drente's heidevlakten of wat armelijke bouwgronden afwisselen.

De snelle wagen voert me door het Noorden van ons land en tegen den avond kon ik in Assen, waar de aanplakbiljetten nog eens melden dat heden het Asser sportpark officieel zal worden geopend en waar vele inwoners zich al opmaken voor den verren tocht door 't schoone Asser Bosch naar het sportpark dat daar ligt — om het dan misschien wat poëtisch te zeggen — „aan den zoom van het woud."

Ik zag sportterreinen in binnen- en buitenland, monumentale bouwwerken als het Stadion in Amsterdam, fraaie harddraversbanen in Harzburg, Baden-Baden en ook in Groningen, een gezellig en toch grootsch voetbalveld als dat van Ajax, maar nooit zag ik een sportterrein, zoo practisch vereenigende voetbal-, korfbal- en athletiekterreinen met een mooie baan voor motorrennen en paardensport en achter de absoluut kleine, maar voor Assen relatief groote tribune en een fraai zwembassin, dat ik niet kan nalaten hier hulde te brengen voor de scheppers van dit sportcomplex.

't Is inderdaad een Tantaluskwelling — om te spreken met oud-minister Kan die dit terrein officieel opent — zelf geen deel te mogen nemen aan de sporten, die straks worden gedemonstreerd, maar het gezicht op die onafgebroken boomenrij van dat mooie Asser Bosch, dat 's winters beschut voor de noordewinden en daarvoor dat mooie sportveld, is ook wat waard.

Lang wordt er gesproken door den Asser Burgemeester Lohman — die een goede spreker is en op aangename wijze vertelt wie al hebben meegewerkt tot de totstandkoming van dit sportpark — Mr. Kan, Meyer de Vries, Jansen van Galen, Lunsing Meyer, Mr. Kalma — en die dan nog cijfers gaat noemen waarvan ik hier een kleine 1½ ton voor alles tezamen aan de vergetelheid ontruk, zoo lang dat ik, die mijn tocht nog verder moet voortzetten, weinig gelegenheid heb nog veel te zien van paardensport-, voetbal- en korfbaldemonstratie en wat daarna nog zal volgen.

Inmiddels mijn gelukwenschen aan Assen speciaal, maar ook aan 't heele Noorden met dit fraaie sportpark.

H.

BLUE BAND
VERSCH GEKARND

Zijn voetballers bijgeloovig?

Wanneer men de vraag stelt of voetballers bijgeloovig zijn, denkt 'n Hollander wellicht dadelijk aan het konijn, dat door v. d. Meulen als mascotte van het Ned. elftal achter het doel geplaatst wordt. (Apropos, was 't konijn wel in Antwerpen, we hebben 't ditmaal niet gezien). Maar onze voetballers zijn over het algemeen te nuchter om aan den „gelukkigen invloed" te gelooven; het konijntje beschouwen ze meer als 'n aardigheid.

De Engelsche voetballers daarentegen zijn sterk bijgeloovig. Zoo wil 'n speler, die 'n vrijen trap of 'n strafschop neemt, altijd de laatste zijn, die den bal met de handen aanraakt voor de trap genomen wordt. Raakt iemand anders, de scheidsrechter b.v., den bal vóór het nemen van den trap aan, dan is het zeker, dat de schop geen succes opleveren zal!

We hebben wel een Nederlandsch speler gekend — waarlijk niet den eersten den besten — die nooit met een nieuwen veter in zijn schoen een wedstrijd zou gaan spelen. Tweemaal had hij een vrij ernstig ongeluk op het voetbalveld gehad en beide malen had hij nieuwe veters in zijn schoenen gehad! Nadien gebruikt hij alleen nieuwe veters als hij ging oefenen.

In een Engelsch sportblad vonden we dezer dagen nog verschillende aardige staaltjes van voetballersbijgeloovigheid, meer in het bijzonder bij de Engelsche beroepsvoetballers. Zoo is men er van overtuigd, dat het per ongeluk aantrekken van een schoen aan een verkeerden voet, ongeluk beteekent voor het geheele elftal. Wat er gebeurt indien van beide elftallen een speler zich bij het aantrekken van zijn schoenen vergist, is niet duidelijk. Het breken van een schoenveter bij het aantrekken van den schoen is eveneens iets, dat ongeluk voorspelt. Heeft men eenmaal de deur van de kleedkamer achter zich gesloten, en is men op het veld gekomen, dan mogen de veters gerust springen, daar het dan zonder eenige beteekenis is!

Bij vrijwel alle beroeps-elftallen sluit de doelverdediger de rij als de spelers het veld in komen. Bovendien zorgt hij er voor zijn handschoenen aangetrokken te hebben voor hij zijn plaats onder de lat inneemt. Wil men geluk hebben met het schieten tijdens den wedstrijd, dan moet de speler er voor zorgen om, voor het spel begonnen is, geen lijnen van het veld met zijn voeten aan te raken!

Er zijn ook enkele dingen, welke geluk aanbrengen. Indien een speler per ongeluk een shirt van een ander speler aantrekt, is dat een gelukkig voorteeken; het vinden van een geldstuk, terwijl men op weg is naar het wedstrijdterrein, brengt eveneens geluk.

Het geloof in de geluk aanbrengende kracht van een hoefijzer heeft men in Engeland reeds lang verloren. Een elftal, dat boven de deur van de kleedkamer een hoefijzer had hangen en dat desondanks tien thuiswedstrijden in successie verloor, won, nadat men het hoefijzer had verwijderd, den eerstvolgenden wedstrijd met groot verschil. Sedert heeft men alle gelukaanbrengende hoefijzers in Engeland opgeruimd!

C. J. G.

Grootste Verzendhuis
in Nederland voor
SPORTARTIKELEN
WEDSTRIJDPRRIJZEN en
VEREENIGINGSBENOODIGDHEDEN
J. B. GROOTENDORST
Utr. straat 16 AMERSFOORT
Vraagt Prijsopgaaf

Een predikant over sportbeoefening

Toen in de maand Mei te Utrecht het sportveld van de vereeniging Abstede geopend werd, sprak dr. Oberman, Ned. Herv. predikant te Utrecht, alvorens hij de vlag der vereeniging heesch, een toespraak uit, waaraan we ontleenen:

„Nog veel te veel zijn onze jongeren slachtoffer van de intellectualistische opvoeding en van het louter-op-nut en winst gerichte leven der vorige eeuw. Het lichaam was werktuig, de hersenen machinekamer, vooral voor de volksklasse was het lichaam machine, waarmede gewerkt werd en zeer lang.

Spel en sport, vooral in de openlucht, kunnen driften en phantasie der jonge personen in betere banen voeren na de herrie in de fabriek, het gejaag van het atelier en de inspanning van school en kantoor zonder lichamelijke beweging.

Naast huis en werkkring is er sinds tientallen jaren een derde milieu, waar de ziel der jongeren het meest beinvloed en vaak grootendeels gevormd wordt. Het is de plaats, waar de ontspanning gezocht wordt, waar vrienden en vriendinnen gevonden worden. Met dit derde milieu heeft de kerk zich nog veel te weinig bemoeid! De sport beheerscht op het oogenblik dit milieu voor onze volkskinderen en opwassende jeugd.

Sport kan prachtige oefening geven in ruiterlijkheid, eerlijkheid en moed. Men leert het spel van anderen waardeeren, eigen overwinning klein achten, misslagen van anderen verdragen.

En hoe bevordert de sport de zelfbeheersching. Alcohol en sport zijn vijanden. Slordig leven vernielt den sportsman.

En hoe staat de kerk daar tegenover? In Engeland bemoeit zich de kerk met de sport. Zij zorgt voor de lichamelijke oefening harer leden even goed als voor de geestelijke.

Het Zondagsprobleem is moeilijk. De wedstrijden op Zondag met het noodwendig gereis en getrek op dien dag, met al den aansleep van familie-ontwrichting zijn een kwaad dat zonder werkelijke schade voor de sport kan vermeden worden. Dat toont ons Engeland. Een streng doorgevoerden vrijen Zaterdagmiddag hebben wij noodig.

Den Zondag tot den meest vervelenden dag der week te maken is zeker niet naar den geest van Jezus Christus, die leerde, dat de Sabbat er is voor den mensch. Maar de organisatie van het huidige sportleven laat practisch geen gelegenheid om zorg te dragen voor wat in elk mensch de grootste schat is: zijn ziel."

N.V. AMSTERDAMSCHE GARAGE
Voorheen C. L. DE GROOT
Overtoom 197-205 -- Amsterdam
CHEVROLET - BUICK
OLDSMOBILE - MARQUETTE
G.M.C. - TRUCKS
REPARATIËN

Leest Nova!

Sportopvoeding in Duitschland

Kreymborg-coupe
bouwt mee aan Uw succes

Het Olympisch uurtje.

Het Olympisch congres, verleden week te Berlijn gehouden, is stellig een der belangrijkste sport-gebeurtenissen van den laatsten tijd geworden. Sportleiders uit alle oorden der wereld waren te Berlijn bij elkaar gekomen om enkele voorname grondbeginselen van de sport te bespreken. Op zich zelf was dat reeds van bijzonder belang. Doch de Duitschers hebben bovendien deze gelegenheid aangegrepen om aan de heeren van dit congres eens te laten zien, wat er in Duitschland op het gebied van de lichamelijke ontwikkeling wordt gedaan.

Het komt ons voor, dat dit nog belangrijker was dan het eigenlijke congres zelf. Immers op een der dagen heeft men ons in auto's elf uren lang door Berlijn gevoerd om allerlei sportterreinen te bekijken. Men had het natuurlijk zóó georganiseerd, dat we op alle velden de zaak in volle actie vonden, zoodat we waarschijnlijk alles iets gunstiger hebben gezien dan ze in werkelijkheid wel is.

Doch zelfs als men daarmede rekening houdt, dan moet men toch verbaasd staan over hetgeen de Duitschers hier hebben tot stand gebracht. Het merkwaardige is, dat men niet een speciale sport beoefent, doch dat allerlei sporten evenveel belangstelling trekken. Dit is hier geen sportbeoefening om het genot dat de sport schenkt, doch men beoefent hier allerlei sporten en spelen om het lichaam te ontwikkelen. Een veelzijdige lichaamsontwikkeling is het gevolg.

Daarvan kreeg men reeds op den openingsdag van het congres een kijkje. Men had in het gebouw van de opera een „Olympisch uurtje" georganiseerd, dat eigenlijk veel meer beteekende, dan de naam aanduidde. Het was een lust al die van gezondheid en levenslust blakende jonge vrouwen en mannen in actie te zien. Het waren hoofdzakelijk leerlingen van de Duitsche Academie voor Lichamelijke Opvoeding, die hier optraden, doch ook kinderen van gewone scholen namen aan deze demonstratie deel. Er kwamen ook turners, die aan rek en op andere wijze merkwaardige staaltjes van hun vaardigheid ten beste gaven. Dat ging tot den grens van acrobatiek.

Als demonstratie van de lichamelijke ontwikkeling was dat zeker niet het beste gedeelte van het programma, hoewel het bij het publiek geweldig insloeg. De turners waren niet zoo harmonisch van bouw als de meer veelzijdig ontwikkelde leerlingen van de Berlijnsche Hoogeschool.

De Duitsche schooljeugd.

De Duitschers beginnen met de schooljeugd. De geheele opzet gaat uit van de school. In de eerste plaats heeft men een geheel andere indeeling van den schooltijd als bij ons. Onze begeleider vertelde, dat de meeste scholen te Berlijn reeds des morgens om acht uur beginnen en dan onafgebroken duren tot een uur. Daarmede is de schooldag echter voorbij, de geheele middag kan aan sport en spel worden gewijd. Onder leiding van een leeraar trekt de klas dan naar een der vele sportterreinen, waar men zich dan met allerlei oefeningen bezig houdt.

Eigenaardig is het dat men weinig of geen voetbal ziet spelen. Generaal Kenthis, die naast ons zat, maakte dezelfde opmerking, waarop werd verteld, dat dit hoofdzakelijk het gevolg is van.... de voetbalschoenen! Voor voetbal heeft men voetbalschoenen noodig, die kunnen niet door kinderen uit het volk worden bekostigd. Voor de spelen, die thans werden beoefend, heeft men alleen een gemakkelijk zittend broekje en een dito truitje noodig, de jongens oefenen zelfs voor een groot gedeelte met een geheel ontbloot bovenlijf.

De gemeente Berlijn trekt voor de sportterreinen reeds een millioen Mark per jaar uit; moest ze ook nog voor voetbalschoenen zorgen, dan zou dat bedrag veel te klein zijn. Meer kan de gemeente op het oogenblik niet missen.

DOLF v. d. SCHEER,

de Ned. schaatsenkampioen, zou, naar men weet, binnen afzienbaren tijd naar Indië vertrekken, 'n land, waar men nu eenmaal weinig aan zijn capaciteiten als schaatsenrijder heeft. Door verandering in zijn studie zal de jonge Wageningsche student echter in Nederland zijn toekomst zoeken en dus voor de Ned. sportwereld behouden blijven.

Spciale voetbalterreinen ziet men te Berlijn dan ook slechts betrekkelijk weinig, die heeft men in onze groote steden veel meer. Generaal Kentish, die voorzitter is van de Commissie voor Speelvelden van het I.O.C. was vol geestdrift over hetgeen men ons liet zien; zijn eenige opmerking was, dat hij wat meer voetbalvelden zou willen hebben, wat men van een Engelschman, die z'n hart nu eenmaal aan voetbal en cricket heeft verpand, wel kan verwachten!

Men heeft ons langs een vrij groot aantal prachtig ingerichte sportterreinen gevoerd, waarbij de Dominicusplatz wel den grootsten indruk maakte. Hier heeft men 90.000 M, die uitsluitend voor sportbeoefening zijn aangewezen.

Toen wij er kwamen waren hier hoofdzakelijk meisjes aan het oefenen. Handbal, slingerbal, en enkele andere balspelen werden druk beoefend. Verder zag men veel rythmisch dansen en allerlei oefeningen, die wij hier als indoor-training beschouwen. Men had daarvan weer spelletjes gemaakt, waardoor er een element van strijd in kwam, dat de animo verhoogde.

'n Voorbeeld voor Nederland

Bij de meeste terreinen was voorts een roeibassin met een vaste boot, derhalve een soort binnenshuis roeien, waarbij het roeien meer een oefening is om het lichaam te ontwikkelen dan een sport. Maar er wordt ook wel op het water geroeid. Toen we aan het Wannseebad kwamen, trokken een veertigtal vierriemsgieken, bemand met jongens en meisjes van openbare scholen, over het meer.

Ook voor zwemmen en baden wordt uitstekend gezorgd; iedere Berlijnsche schooljongen en ieder Berlijnsch schoolmeisje heeft gelegenheid zwemmen te leeren. We hebben een paar prachtige inrichtingen bezocht. Vooral de pas geopende inrichting Mitte was schitterend. Dhr. Kellenbach, voorzitter van den Nederlandschen Zwem Bond, heeft hier heel wat nuttige gegevens verzameld, die stellig ook in ons land wel in de praktijk gebracht zullen worden.

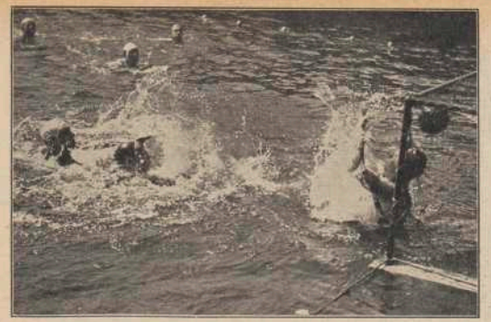
Het is een uiterst vermoeiende tocht geweest van ongeveer elf uur, maar het was buitengewoon belangrijk, daarover was iedereen het eens.

Generaal Kentish heeft dan ook later in zijn rapport over de speelvelden, aan alle landen warm aanbevolen het Duitsche voorbeeld te volgen. Hij erkende, dat de uitvoering er van zonder den steun der overheid onmogelijk was, waarom hij dan ook verklaarde, dat men thans overal in de allereerste plaats er naar moest streven de regeeringen voor de zaak der lichamelijke opvoeding warm te maken. We zijn er van overtuigd dat men in deze richting in ons land ook wel wat gedaan zou kunnen krijgen, indien men de desbetreffende autoriteiten maar eens eenzelfde rondrit door Berlijn liet maken als wij hebben meegemaakt. Al die dicht bevolkte speelterreinen en al die flinke meisjes en jongens maken zoo'n blijvenden indruk, dat men wel in geestdrift moet komen voor de wijze, waarop men in Duitschland tracht de zaak der lichamelijke opvoeding tot oplossing te brengen.

C. J. GROOTHOFF.

AUTO LAKKERIJ
N. VAN EKEREN
SPUITINRICHTING SYSTEEM „DUCO"
Specialiteiten in: RECLAME-SCHILDERWERK
DECORATIE'S, LETTERS, BIEZEN,
TRANSPARANTEN VOOR LICHTRECLAME.
TELEFOON 83618
MARCO POLOSTR. 282-284, AMSTERDAM. W.

Inrichting voor Moderne Kunstfotografie
F. VAN DER WERF
stelt zich ten doel, de intérieurs en extérieurs, zoo artistiek en getrouw mogelijk weer te geven
Kr. Nieuwe Gracht 15, - UTRECHT
Telefoon 15457

De nationale waterpolodag van U.Z.C. te Utrecht: G.Z.C. scoort in den wedstrijd U.Z.C.—G.Z.C. *Foto V.F.B.*

'n Dubbele zege van den A.A.B. op den U.P.A.B.

De Amsterdamsche heeren winnen met 71½—53½, de Amsterdamsche dames met 48—32. Jan Zeegers ruimt 2 antieke records op!

Pinkster-athletiek.

Al levert het athletiekseizoen 1930 met door het betreurenswaardige geldgebrek in onze athletische wereld ook geen interlandwedstrijden op, toch is de athletiekagenda voor Juni, Juli en Augustus zóó goed bezet, dat men moet woekeren met de Zondagen om alle athletiek gebeurtenissen 'n behoorlijke plaats te verleenen. De lange lijst van wedstrijden, die we in een onzer vorige nummers publiceerden, geeft voor deze drie maanden meer dan negentig groote en kleine wedstrijden, waarvan de data met veel passen en meten zoodanig geregeld zijn, dat men niet *al* te veel hinder van elkaar ondervindt.

De A.A.B. en de U.P.A.B. kwamen overeen om voor hun jaarlijkschen dualmeet een der vorige extra-Zondagen te gebruiken, die men in deze drie zomermaanden vinden kan: Tweede Pinksterdag, maar achteraf bekeken was deze datum toch niet bijzonder gunstig, omdat zeer veel Amsterdammers met Pinksteren hun warme stad ontvluchtten en omdat Utrecht gehandicapt werd doordat de G.A.C. 'n clubtocht organiseerde, waarheen alle leden van deze sterke Gooische club trokken. De uitstedige Amsterdamsche athleten waren lang niet de eersten de besten: Lijflander, Huisken en Ras b.v. schreven af, maar de Amsterdamsche athletiekwereld is groot genoeg om behoorlijke vervangers te vinden, terwijl men in Utrecht het gemis van Slikker en zijn Gooische collega's zóó gevoelde dat er zelfs 'n poging tot uitstel gedaan werd, die echter afstuitte op de onmogelijkheid om 'n anderen datum vrij te maken voor dezen jaarlijkschen bondenwedstrijd. Ook bij de dames, die voor het eerst tezamen met de mannelijke athleten ten strijde zouden trekken tegen de A.A.B.-ploeg, miste Utrecht eenige goede krachten, zoodat men weinig hoop kon koesteren dat 930 de onvermijdelijke nederlaag U.C. Utrechtenaren kleiner zou zijn dan in de voorgaande jaren.

De cijfers bewezen, dat de U.P.A.B. 'ers vrij ver achteraan kwamen: 71½—53½ voor den A.A.B. was het eindresultaat bij de heeren, 48—32 voor den A.A.B. het eindresultaat bij de dames. Slechts driemaal won 'n Utrechtsch vertegenwoordiger 'n nummer tegen negen maal 'n Amsterdammer, terwijl eenmaal (bij het hoogspringen) de eer gedeeld werd; bij de damesrnummers was die verhouding ongeveer hetzelfde: twee Utrechtsche overwinningen tegen zes Amsterdamsche.

Op de Sintelbaan.

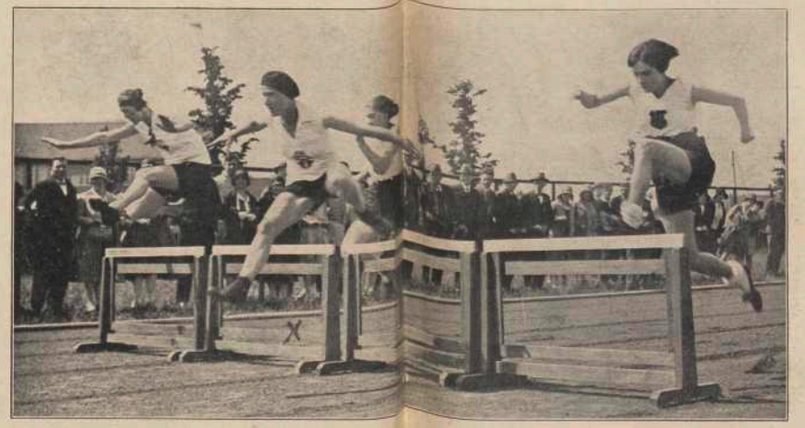
Het was de eerste „groote" wedstrijd van dit seizoen op de Sintelbaan, die Zondag a.s. voor A.V.A.C.'s nationale wedstrijden gereserveerd wordt, maar 'n week daarna weer rust, terwijl omdat de A.V.-'23-wedstrijden zijn afgelast wegens terreinmoeilijkheden. Heel groot was deze wedstrijd van Pinkstermaandag nog niet, het was meer 'n rustige dualmeet zonder buitengewone prestaties en zonder hevige teleurstellingen. In twee uur en 'n kwartier werden de 21 nummers afgewerkt, waarbij het publiek, dat zich door de nog steeds onvoldoende accomomdatie van de sintelbaan moet bepalen om de loopnummers te *zien* en van springen en werpen alleen den uitslag te *hooren*, niet al te veel waar voor zijn geld kreeg. Gelukkig was het weer schitterend — 'n belangrijk verschil met de vorige wedstrijden in dit seizoen! — en de 400 betalende toeschouwers langs de touwen benevens de paar honderd niet-betalenden buiten het hek konden in dat opzicht tenminste tevreden zijn, men kreeg 'n gezonden sportmiddag.

Het eerste nummer, dat na den opmarsch der roodgebroekte Utrechtenaren en witte Amsterdammers kwam, leverde voor den U.P.A.B. 'n onverwachte puntenwinst; het was de 110 M-horden, die door den U.P.A.B. vertegenwoordiger de Jong in 18 sec. gewonnen werd met Snijder (A.A.B.) als tweede en Scheffer (U.P.A.B.) als derde. Onze oud-kampioen Spel, die vorig seizoen zijn athletiekloopbaan had afgesloten, was t[e] bewerkt om, feite[lijk] A.A.B. te verte[genwoordigen], hoewel hij op 70 [meter] moest hij ongetr[aind] anderen laten p[assee]ren aan „lucht." Je [moet] ook geen oud peerd meer van s[tal] halen," zei hij zelf later.

De U.P.A.B. le[idde] met 5—4 en ook het volgende nu[mmer] werd door de Utrechtenaren m[et] deze cijfers gewonnen. Dat was d[e] 800 M., waarbij Schmidtke op zijn [eentje de beide aan]vankelijk aangew[ezen] A.A.B. vertegenwoordigers Lijfla[nder] en Huisken moest vervangen. Kram[pend] A.V. 22'ers de Ut[rechtenaren achter zich] te laten (2 min. 8 [sec), maar het punten]voordeel kwam [ten] aan den U.P.A.B. die daar met 10— [behaalde].

Hoe [de] heerennummers verder verliepen!

Daarna namen [de] Amsterdammers echter de overh[and], zoowel bij de

De fraaie zege van A.D.A.'s secretaresse Olga du J[our] (x) in 15.2 sec. bij de 80 M. hordenloop voor dames tijdens de dualmeet A.A.B.—U.P.A.B.

lijke ploeg, maakte 11.8 sec. Oostermeijer, die de laatste jaren steeds korter afstanden gaat loopen, won de 400 M. fraai in 52.1 s. voor Koetser (U.P.A.B.), terwijl het laatste individueele loopnummer van den dualmeet, de 5000 M. zich al na de eerste kilometer oploste in twee aparte dualmeets: Zeegers—Gerbrands eenerzijds, Wolf—Hoogeweg op eerbiedigen afstand anderzijds. Zeegers won gemakkelijk in 16 min. 19 2/5 sec. met bijna 20 sec. voorsprong op Gerbrands; de gloednieuwe Utrechtenaar Wolf schijnt alleen in het Haagje iets te presteeren, buiten de Haagsche lucht stelt deze lange ex-V. en L.-man keer op keer te leur.

Jan Zeegers liep na de 5000 M. nog 'n eindje door om 'n paar antieke records onderhanden te nemen; het 6 K.M. record bracht hij van 20 min. 9.2 sec. op 19 min. 46, 2 sec. en het record over de vier Engelsche mijlen (6436 M.) van 24 min. 14.4. sec. op 21 min. 7.2 sec. Dat 200'n record met meer dan drie minuten verbeterd kan worden, bewijst wel afdoende dat het heel erg uit den 11½ M. kogelstooten onbereikbaar. Hetzelfde kan gezegd worden van den U.P.A.B.'er Oorschot, die bij het polshoog boven de 3 meter al geen enkelen concurrent meer had. Hij sprong nog 'n tijdje door, maar faalde op 3.50 M. 'n Al te ijverig jurylid wilde de zaken overigens al heel moeilijk maken door de lat op 3.70 M. te stellen in plaats van op 2.70 M!

Hoogspringen werd gedeeld tusschen v. d. Heuvel (A.A.B.) en den allrounder Scheffer (U.P.A.B.) met 1.62 M; de jonge Griek Vourdides, die door 'n aantal onverstaanbare maar zeer enthousiaste landgenooten aangemoedigd werd, stelde teleur door in abominabelen stijl laatste te worden (1.52 M). Vorige week kwam hij bijna 'n d.M. hooger! Blankers won met 6.47 M. 't verspr.

De totaal uitslag van de heerennummers bleek 71½—53½ in het voordeel van den A.A.B. te zijn.

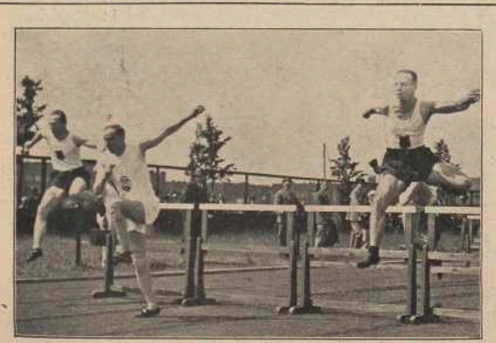
De beker voor „Dorstige Officials!"

De tegenstelling met de heerennummers, waarop de prestaties niet meevielen, verrasten de dames door goede resultaten, die er op wijzen dat ze voor de Haagsche cracks concurrenten beginnen te worden. Zoo deed Olga du Jour, A.D.A.'s secretaresse, haar Blauw Witten leermeester eer aan op de 80 M. horden en ook de estafette was goed. De U.P.A.B. representante Aaften toonde zich tot tweemaal toe de beste sprintster, de laatste maal met 13.3. sec. over de 100 M. Hoogspringen was voor mej. van Klaveren met 1.38 M.

Zeer veel had de A.A.B.-ploeg te danken aan haar captain, de turnster de Kock, die drie nummers won: speerwerpen met 31.73 M, discuswerpen met 26.20 M. en kogelstooten met 8.01 M. Op dit laatste nummer bleef ze haar concurrente, mej. Munnikes, met 7 c.M. de baas, al kan ze wel 'n meter verder. Op mej. Aalten, die ook nog het verspringen won (4.60 M.), na moesten de Utrechtsche dames over alle linies het onderspit delven; de uitslag 48—32 is feitelijk nog iets te gunstig voor de Utrechtenaren, daar van de 32 pnt. er 24 automatisch als minimum voor derde en vierde plaats in elk nummer kwamen.

Bij de prijsuitreiking vertelden de U.P.A.B. praeses Walsmit en de A.A.B. vice-praeses Vuyk, die op zijn eentje zijn heele bestuur representeerde, wederzijds allerlei vriendelijkheden. Bergveld kreeg den wisselkrans voor de heerenontmoeting te bewaren en mej. de Kock werd gelukkig gemaakt met den nieuwen „D.O." beker. Walsmit's opmerking, dat deze initialen niets te maken hadden met Dorstige Officials, maar aan den schenker David Oudegeest moeten herinneren, werd zeer gewaardeerd, men had zich werkelijk eens kunnen vergissen!

M. J. ADRIANI ENGELS.

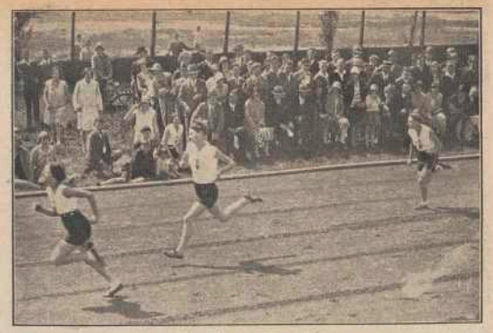
De 110 M. hordennloop bij A.A.B.—U.P.A.B. V.l.n.r. Scheffer (derde), Spel (opgegeven en) de Jong (winnaar in 18 sec.) met achter hem Snijders (tweede), die al 'n heel slechten start had. Foto V.F.B.

Werpen en springen.

Bij speer en discus weerden zich de Utrechtenaren, hier werden de punten gedeeld. Postma had aan 37.50 M. ruimschoots voldoende om het discuswerpen te winnen, terwijl we bij het speerwerpen 'n nieuwe kracht zagen, waaruit wel iets groeien kan. Huizinga uit Amersfoort wierp 42.48 M. en hielp daardoor den U.P.A.B. aan 'n eerste plaats. Jaap Knol, die wegens 'n blessure ditmaal als jurylid fungeerde, gaf den Amersfoorter nog eenige nuttige aanwijzingen. v.d. Berg (A.A.B.) bleek met tijd was! Waar ditmaal aan alle reglementaire eischen voldaan werd, zal Zeegers meer geluk van deze recordverbetering beleven dan van de vorige pogingen over deze zelfde afstanden.

De beide estafette's waren vlot voor Amsterdam: de 4×100 M. in 45,1 sec., de 800—400—200—200, die na Dijkman's 800 M. eigenlijk al beslist was, in 3 min 51.1 sec. Van dit laatste nummer bereikte Bergveld de finish op hetzelfde moment, dat de vierde U.P.A.B' er aan zijn 200 M. zou beginnen en tot overmaat van ramp werd de U.P.A.B. ploeg nog gediskwalificeerd.

H.H. SPORT[LIEDEN] bezoekt
Café-Re[staurant]
„V. D. W[ESTER]AKKER"
Admiraal d[e] Ruyterweg
23 / 27
Tramhaltes Lij[n] 3 en Sloterdijker
Telefoon [No.] 1.1.1.7.
3 Kegelbanen - 3 Billards
Alles naar [de] eischen
des tijds [ingericht]
HEINEKEN['S] BIEREN

Hoe mej. van Aalten in 13.3 sec. de 100 M. voor dames won bij de dualmeet A.A.A.—U.P.A.B. In 't midden mej. Ruurs (tweede) en rechts mejl Hoefsmit (vierde). *Foto V.F.B.*

De deelnemers aan A.V.A.C.'s tweedaagsche wandeltocht op de Pinksterdagen gekiekt bij de Duivendrechtsche brug. Foto Haitsma.

Menschendieck-Gymnastiek

door dr. W. P. HUBERT VAN BLIJENBURG

Nu in enkele steden reclame wordt gemaakt voor een Mensendieck-Instituut, nu een Mensendieck-bond in 't leven is geroepen en men zelfs hier en daar het werkwoord „mensendiecken", in navolging van het „mülleren", tracht te pousseeren, nu wordt het toch wel tijd het zoogenaamde systeem „mensendieck" eens onder de loupe te nemen. En dan moeten wij eerst eens nagaan, wat het uitgangspunt van dit systeem eigenlijk is.

Mensendieck nu meent, dat het noodig is om de werking van onze spieren te analyseeren, teneinde daardoor vast te stellen, welke de werking van elke spier-op-zich-zelf is, dan daaruit af te leiden welke de meest economische uitvoering van elke beweging is en daardoor te komen tot de natuurlijke uitvoeringswijze.

Deze veronderstelling nu is al volkomen onjuist en gelukkig maar. Immers ware deze analyse noodig om te komen tot de meest economische uitvoeringswijze, dan zou de laatste alleen maar bereikbaar zijn voor hen, die een grondige studie van de menschelijke anatomie hebben gemaakt. En alle andere menschenkinderen zouden zijn veroordeeld tot het uitvoeren zelfs van hun beroepsbezigheden op eene minder economische wijze. Gelukkig dan ook, dat zelfs zij, die van alle anatonomische kennis verstoken zijn, toch bij de oefening voor of uitoefening van hun beroep vanzelf, langs den weg van „trial and error", geheel onbewust zich die meest economische uitvoeringswijze eigen maken. De natuurlijke uitvoering *is* de meest economische.

De spieren, zooals wij ze bij de studie der anatomie leeren, zijn anatomische eenheden; ze hebben voor 't gemak bij de studie, in verband met haar ligging en bouw, namen gekregen. Maar dit wil niet zeggen, dat elk der spieren één, van de andere spieren afgescheiden, speciale beweging moet tot stand brengen, *dat* elke spier op zichzelf moet werken, m.a.w. dat de spieren ook *functioneele* eenheden zouden zijn. Het is practisch onmogelijk om, zooals Dr. Mensendieck beweert na te streven, de werking van elke spier afzonderlijk te analyseeren en te doen plaats hebben en dit is ook niet noodig. De spieren immers arbeiden steeds in samenwerking, niet elk afzonderlijk en juist bij de „functioneele Lichaamsoefeningen" (de titel van Dr. Mensendieck's boek, waarin zij haar systeem verklaart) moet dan ook die samenwerking, niet de afzonderlijke werking op den voorgrond worden gesteld.

Die uitvoeringswijze kan dan voor sommige verrichtingen wel aanleiding geven tot minder gewenschte invloeden op spierontwikkeling of op lichaamsvormen, maar die invloed dient dan weer gecorrigeerd te worden door correctieve gymnastiek, die Dr. M. versmaadt. Deze schrijfster namelijk wil van den beginne af aan de dagelijksche bewegingen in sierlijken, physiologischvolgens-haar-juisten-vorm doen uitoefenen, zij wil het „nadeelig automatisme" niet, maar een „goed automatisme" daarvoor in de plaats stellen, welk streven o.i. ijdel zal blijken. „Chassez le naturel, il revient au galop."

BERN. H. VOS,
eerevoorzitter van de thans jubileerende Oostelijke eerste klasser Sportclub Enschede.

Bij onze dagelijksche bezigheden hebben wij immers geen tijd aan al die mooiheid van de lijnen, aan het uitsluitend gebruik van bepaalde spieren voor bepaalde bewegingen, aandacht te schenken. Laten wij toch blij zijn, dat wij in het dagelijksch leven veel van die langs natuurlijken weg geleerde „automatismen" (d.w.z. pseudo-reflexen) gebruik kunnen maken, hetgeen ons tot groote besparing in tijd en hersenarbeid leidt.

* * *

Geheel iets anders is het, waar Dr. M. haar oefeningen toepast voor het tot ontwikkeling brengen van verslapte of onvoldoend ontwikkelde spieren, want dàn is immers de remedie juist het speciaal in werking brengen van die achterlijke spieren of spierbundels. Maar ook dan nóg blijft het goed uitvoeren van die oefeningen alleen mogelijk bij streng doorgevoerd individueel onderwijs, gegeven door een grondig voorbereide leidster, die liefst zelf medica is; wil er van dat onderwijs iets terecht komen, dan moet voor de patiënt-zelf de spierwerking met behulp van anatomische platen verklaard worden en moet, zooals Dr. M. dan ook wenscht, steeds voor den spiegel en onder voortdurende contrôle geoefend worden.

En zelfs dàn blijft het de vraag of het mogelijk zal zijn, de uitvoering zóó afdoend te controleeren, waar de spieren door andere spieren of vetlaag bedekt zijn. Dat door een dergelijke werkwijze de belangstelling der patiënten wordt opgewekt en gaande gehouden, moge aan de geregelde toepassing en aan de resultaten dier oefeningen ten goede komen, (iets wat niet van belang ontbloot is, omdat juist de uitvoering van dergelijke bewegingen anders al te vervelend zou worden), dit voordeel geldt dan toch alleen maar voor de toepassing bij *ontwikkelde* patiënten.

En ten slotte moge de vraag gesteld worden of een dergelijke, hooge eischen stellende oefenwijze noodig is en of dezelfde resultaten niet evengoed te bereiken zijn met de bij de gewone heilgymnastiek gebruikelijke oefenstof. Volgens onze meening is een zóó gekunstelde werkwijze volkomen overbodig; dezelfde resultaten kunnen evengoed en met veel minder verlies van tijd, moeite en geld bereikt worden.

Dr. M. richt zich echter juist tegen de gymnastiekstelsels, evenals tegen den dans en tegen de sport en zegt, dat dit alles „drill" is, omdat het allemaal „voorgeschreven bewegingen" zijn! Zijn dan hare, de Mensendieck-oefeningen niet voorgeschreven? Ja zeker, en nog wel tot de allerkleinste détails van spierwerking, détails, die door den leek niet gecontroleerd kunnen worden.

Weliswaar stelt Dr. M. telkens de vraag „Waarom" maar de antwoorden zijn veelal vaag, onlogisch en apodictisch; ook wordt dikwijls als reden van eene bepaalde uitvoeringswijze opgegeven, dat daarvoor de bestemming van een spier ons duidelijk zou worden. Alsof elke spier één bepaalde bestemming had! En al was dat zoo, moeten wij nu de gymnastische (en dagelijksche) oewegingen dienstbaar maken aan wetenschappelijk onderzoek? Is niet juist het omgekeerde meer logisch en dan ook te doen gebruikelijk?

Kreymborg-coupe
fijn van lijn

Voor het HUREN van deze WAGENS OPBELLEN
35387 / 33803 GARAGE VAN BREDA
UTRECHTSCHEWSTR. 52, A'DAM
Voor GROOTE TOCHTEN VRAGE men TARIEF
LIJKTRANSPORT MET 1e KLAS WAGENS

BEZOEKT DE
PALACE
American Bar Bodega
Thorbeckeplein 16 - AMSTERDAM

Sportclub Enschede, dat op 1 Juni j.l. den dag herdacht, waarop Hercules (1898) en Phenix (1902) zich twintig jaar geleden combineerden, beschikt over 'n groot ledental; deze foto, die we aan jubileumnummer van Sportclubnieuws ontleenden, levert daarvan het bewijs!

ONDER DE LOUPE

N.O.A.D. en Enschedé 20 jaar.

Met dezelfde post bereikten ons twee feestnummers van voetbalclubs, die dezer dagen hun twintig jarig bestaan herdenken: N.O.A.D. en Enschede. Beide jubileumnummers zien er goed uit, de samenstellers hebben eer van hun werk! N O A D, dat zich (in combinatie met Eindhoven) sinds 1 Juni den steun van den ex-Enschedetrainer Tim Coleman verzekerd heeft, wist eenmaal Zuidelijk kampioen te worden (1928) en „leverde" Hein van Tilburg aan het Ned elftal; Enschede, dat thans den ex-Roburtrainer Smith aan zich verbonden heeft, kan met trots terug zien op twee Oostelijke kampioenschappen (1924 en 1926) en 'n ongeslagen kampioenschap van Nederland in laatstgenoemd jaar. Beide clubs zijn ook innerlijk sterk, daarvan leggen deze feestnummers getuigenis af!

De Amst. Bedrijfs Voetbal Bond en de A.V.B.

Naar de A.V.B.-voorzitter Gosschalk ons meedeelt, maakt het A.V.B.-bestuur op organisatorische gronden ernstig bezwaar tegen 'n afzonderlijken Bedrijfs Voetbal Bond in de hoofdstad. Waar de leiders van den A.B.V.B. zich echter reeds dadelijk tot den A.V.B. gewend hebben om erkenning, twijfelen we niet of men zal de zaken niet op de spits drijven en, b.v. door 'n aparte afdeeling voor voetbal op werkdagen, de A.B.V.B.-elftallen in den A.V.B. onderdak verleenen, waarbij men voor de desbetreffende commissie ter regeling van dit onderdeel zijn keus kan doen vallen op degenen, die het initiatief voor het bedrijfsvoetbal namen. Op die manier zou men ieder tevreden stellen!

—o—

Keulen of Berlijn?

Ofschoon Berlijn wel als de voornaamste candidaat voor het organiseeren der Olympische Spelen in 1936 mag gelden, dient men de kansen van Keulen toch ook niet uit te schakelen. De vorige week bezochten eenige Olympische hoog-mogenden, waarbij de I.O.C.-voorzitter de Baillet Latour, het Keulsche stadion bij 'n kampioenswedstrijd voetbal (40.000 toeschouwers!) en ze waren buitengewoon tevreden over den aanleg van het enorme Keulsche sportpark, waar men terreinen heeft voor alle takken van sport. Onze wielrenners en onze voetballers (Duitschland—Nederland in het najaar van 1927) kunnen daarover meepraten!

—o—

Jaarboekje N. Z. B.

De Ned. Zwem Bond zond ons het jaarboekje 1930, waarin de adreslijsten en samenstelling der diverse besturen en commissies zijn opgenomen. 'n Onmisbaar boekje voor iedereen, die iets met de zwemwereld te maken heeft! Alleen de nog lang niet volledige lijst van uitgegeven startkaartjes kan ons minder bekoren.

„Sport als levensgeluk".

De serie kleine boekjes „Geniet het leven" van Leopold's Uitgeversmaatschappij te 's Gravenhage (f 1.25 per stuk) is verrijkt met 'n werkje, dat zich meer tot 'n bespreking in deze kolommen eigent dan de boekjes over de tabak, de flirt, de genoegens van tafel en glas enz., die we er eerder in zagen verschijnen. We bedoelen „Sport als levensgeluk" door oud-minister Mr. J. B. K a n, dat we aan onze lezers onvoorwaardelijk kunnen aanbevelen, omdat de schrijver zelf als het ware 'n on-Hollandsch voorbeeld is van iemand, die naast zijn drukke ambtsbezigheden nog voortdurend de sport (tennis, hockey, zwemmen enz.) beoefent en hier in 'n dertigtal bladzijden uiteen zet hoe juist die afwisseling tusschen werk en sport hem voldoening schenkt. 'n Boekje, dat het lezen meer dan waard is!

—o—

't Belgische elftal op z'n Fransch.

Er zijn 'n paar namen in het Belgische voetbalelftal, die in verslagen van tijd tot tijd verminkt worden; de schrijfwijze b.v. van den naam Hoydoncx wisselt af tusschen Hooydonckx en Hoydonks, evenals men vroeger Swartenbroeks en Swaertenbroeckx las. Maar zoo erg als de Fransche pers na den wedstrijd Frankrijk-België de namen der Belgische spelers verbasterde, hebben we het toch nooit gemaakt. Men oordeele:

Voorhoof: *Vorlof, Verpott, Volpat. Vâouf.*
Declerq: *Declaeyer, Diclurcq, Diquiriez, Decloro.*
Nouwens: *Nouwance, Novince, Novasse.*
Hoydoncx: *Houdonc, Hoïdansse, Nodanski, Oudoski.*
Versyp: *Versut, Versêpe, Versit, Volzip.*
Van der Bauwhede: *Vanboute, Van Bou hoête, Van buatte, Vanderhanhoête.*
Van Halme: *Vouhalmotte, Voilhamite, Valhoulmoti, Voualmer.*
Badjou: *Badjoli, Batichou, Pitcha.*

J. D. STRUYS & ZOON
PRINSENGRACHT 837
Tel. 37906 - AMSTERDAM
Begrafenissen
Crematie
Transporten

KLEIN DUIMPJE EN DE REUS. Onze V.F.B.-fotograaf kiekte Schemmekes en Leo Halle, den kleinsten en den grootsten speler van de nieuwe Ned. kampioensclub, toen ze toevallig naast elkaar stonden, op ietwat andere wijze dan dat fotografen in den regel doen. Foto V.F.B.

Het Juniores-tournooi van Blauw-Wit

D. W. S. en Zeeburgia in den eindstrijd.

Zeeburgia wint na loting.

Dit tweede Juniorestournooi der Zebra's is, evenals het vorige, uitstekend geslaagd. En hoe kan dat ook anders, door het aanwezig zijn van een drietal uitstekende speelvelden, die blijk geven dat er de noodige zorg aan wordt besteed.

Het was een lust om de beide Pinksterdagen in het home der blauw-witten aan het Nieuwediep door te kunnen brengen, waar men in dit landelijke hoekje een weldadige sfeer heeft geschapen. Omgeven door het Diep, bij velen alleen bekend als vischoord of in den winter als ijsbaan, liggen de velden dezer groote A'damsche Vereeniging, die uitsluitend worden gebruikt ten behoeve der lagere elftallen en der beide zomersporten athletiek en honkbal, besloten met een afrastering van heestergewas en lage boomen die van het geheel maken dat men zich inderdaad buiten gevoelt.

Er is een goede propaganda van dit tournooi uitgegaan, daar een zeer talrijk publiek (beide dagen waren er zeker ruim 600 kijkers) naar hartelust voetbalwedstrijden heeft kunnen zien. En waar het element „jeugd" bij drommen aanwezig was, om hun buurtgenooten aan te moedigen, kan het Bestuur van Blauw-Wit met voldoening terugzien op het organiseeren van dit tournooi. Want wie de jeugd heeft, heeft de toekomst en van deze zijde bekeken kan men zelfs van een zeer goede propaganda spreken.

Het eenige dat Blauw-Wit het volgend jaar onder de oogen moet zien is, dat het een maatregel treft die het uitkomen van spelers, die geregeld voor een hooger elftal in hunne vereeniging spelen, verbiedt. Nu kwam het voor dat er spelers medespeelden, die in een eerste of tweede elftal der betrokken vereeniging speelden, maar doordat ze den vastgestelden leeftijd nog niet hadden bereikt, waren ze gerechtigd. Of men dit als sportief moet beschouwen, zullen we maar buiten de bespreking houden.

—o—

De uitstekende ploeg van Zeeburgia heeft den eersten prijs weten te behalen en alhoewel de beslissing eerst door loting geschiedde, is het toch onze innige overtuiging dat de volgelingen van Van Putten dezen prijs ten slotte ten volste verdienden.

Zeeburgia mag zich gelukkig prijzen een elftal Junioren te hebben dat een partij voetbal vertolkt als zij. Naast een goede balcontrôle hebben de meeste spelers een goed begrip van voetbaltechniek en ploegverband. Want dat was bij Zeeburgia goed verzorgd. Individueel vielen de linksback en de middenvoor het meeste op, maar ook de spil heeft zeer goed gespeeld. Eigenaardig dat zij, bij het begin als outsiders beschouwd, tenslotte met den eersten prijs gingen strijken!

D.W.S. kan zich gevoegelijk de evenknie van Zeeburgia noemen. Alleen het positiespel is bij haar niet zoo af. Ook in deze ploeg schuilen enkele goede spelers, zoodat ook D.W.S. wat haar jonger materiaal betreft de toekomst hoopvol kan inzien.

De finalisten om den derden en vierden prijs (R.C.H. en Z.V.V.) speelden minder dan verleden jaar, toen ze beiden om de twee eerste prijzen kampten. In dezen wedstrijd zegevierde tenslotte R.C.H. over een meer of minder gedeprimeerd elftal van Z.V.V.

Het is tenslotte te hopen dat Blauw-Wit het volgend jaar wederom een dergelijk tournooi organiseert, waarmede het een zeer belangrijk werk doet. Waar ook V.V.A. en Ajax dergelijke tournooien organiseerden, blijft dit getal niet groot. Veel meer moesten de jongere spelers in contact worden gebracht met elftallen van buiten hun district. Dat zou het verbeteren van het spelpeil meer ten goede komen dan welk geschrijf dan ook. Met spreken en schrijven verhoogt men het spelpeil niet. Wel met het opvoeren der prestaties, door de jongens in de gelegenheid te brengen, contact te krijgen zooals dit met tournooien als deze het geval is. Dit blijkt wel degelijk uit de animo die voor dergelijke tournooien bestaat. Zie maar eens naar de Corinthian tournooien!

der lezers dezer advertentie neemt geen behoorlijk ontbijt en moet onvoldoende gevoed, een belangrijk stuk dagwerk doen.

Beseft ge, hoeveel ge Uw lichaam dan te kort doet? En zijt ge nog verwonderd, dat ge U wel eens minder goed gevoelt?

In onzen afmattenden tijd moeten we onze dagelijksche voeding aanvullen met een „superfood" als Ovomaltine is.

Neemt bij het ontbijt reeds Ovomaltine. Het smaakt bij uitstek goed en het doet wonderen.

BON
Zendt ons naam en adres en U ontvangt gratis een monster voldoende voor een proef van 3 dagen

Verkrijgbaar bij apothekers, drogisten en comestibleszaken, in bussen van f 0.80 af.
Fabrikant: Dr. A. WANDER A.G. Bern
Vertegenwoordiger:
KERKHOFF & Co. - Nassaukade 373 - Amsterdam W.

OVOMALTINE

versterkt ook U

De stedenkorfbalwedstrijd Rotterdam—Amsterdam (4—2) sloot met Pinksteren het korfbalseizoen 1929—'30 af. Foto V.F.B.

Zou hij zitten? 'n Kritiek moment uit den stedenwedstrijd, die gisteren op het terrein van Het Zuiden gespeeld werd.

'n Slap einde van de kampioenscompetitie.

Velocitas wint met 3—0 van Willem II en handhaaft zich daardoor op de derde plaats. — 'n Mooi succes voor het Noorden!

Evenals vorig seizoen besloot de uitwedstrijd van Velocitas tegen de Zuidelijke kampioensclub de reeks van 20 wedstrijden, die de kampioenscompetitie telt. Toen het nog niet vast stond dat Go Ahead naar Genève zou gaan, leek het er nog even op, dat als extra-prijs voor den winnaar van dezen slotwedstrijd 'n gratis-reisje naar Genève beschikbaar zou zijn — voldoende reden om je best te doen! — daar Ajax reeds bij voorbaat bedankt had voor deelneming aan Servette's tournooi, zoodat bij eventueel bedanken van Go Ahead nummer drie aan beurt zou komen.

Maar toen Woensdag bekend werd dat de nieuwe Ned. kampioensclub ons land te Genève zou representeeren verdween ook dat sfeertje van belangrijkheid en Willem II-Velo werd 'n slap partijtje, waarbij de 4000 toeschouwers zich hebben zitten ergeren over het onbenullige spel van hun favorieten, die met 3—0 door de inderdaad veel beter spelende Naardelingen werden geklopt.

Het was Willem II's eerste nederlaag op eigen terrein en tevens Velocitas' eerste zege in 'n uitwedstrijd voor de kampioenscompetitie. We hadden dit resultaat niet verwacht, vooral niet omdat de Groningers hun besten speler — Zuidema — misten, maar de overwinning was verdiend, ofschoon geflatteerd. Het buitenspelvalletje van Witlox en Frans de Wolf bleek voor Willem II's voorhoede 'n probleem, dat bijna drie kwartier tijd kostte om opgelost te worden. Toen die drie kwartier om waren, stond het, dank zij Meulema, 1—0 voor Velo en het was rust.

Na rust speelde Willem II, dat v.d. Wouw als invaller voor den nog niet genezen Spijkers had, nog wat slechter en lusteloozer. Hekkema besliste met 'n tweede doelpunt den strijd al spoedig, waarna achtereenvolgens Wunner, Buddemeijer en v.d. Aa wegens blessures vervangen moesten worden. Velo nam toen heelemaal het spel in het handen en Bonsema maakte er 3—0 van.

Juist voor elftallen als Willem II en Velocitas, die het voor 'n belangrijk deel moeten hebben van enthousiasme, is 'n wedstrijd zonder belang niet bepaald 'n kolfje naar hun hand. De Groningers deden nog het meest hun best, hun balcontrole was dank zij trainer Jefferson beter dan bij de lusteloos spelende Zuidelijken. Voor de gezondheid der spelers was het misschien niet ongeschikt dat 'n wedstrijd als deze in 'n moordende temperatuur gespeeld werd zonder dat men zich ten volle hoefde in te spannen. Scheidsrechter Laarmans uit *Amsterdam* leidde kalm en streng.

Door deze overwinning heeft Velocitas zich op de derde plaats gehandhaafd, 'n fraai resultaat voor het Noorden. Een punt staan de groenwitten slechts achter op Go Ahead en van Ajax worden ze alleen gescheiden door het verschil in goalgemiddelde, gevolg van de 8—0 in het Stadion. Dat Go Ahead één en Ajax twee zou worden, hadden velen in den aanvang reeds verwacht; technisch zijn deze beide elftallen beter dan hun concurrenten, zoodat hier de techniek tenslotte heeft gezegevierd. De derde plaats had men in 't algemeen toegedacht van Willem II; op den outsider Velocitas had niemand gerekend! Het Noordelijk succes in de districtswedstrijden heeft de groenwitten wel geducht geïnspireerd!

De eindstand van deze wel buitengewoon spannende, maar toch te lang gerekte kampioenscompetitie luidt:

Go Ahead	8	4	2	2	19-14	10
Ajax	8	4	1	3	19- 8	9
Velocitas	8	3	3	2	13-16	9
Willem II	8	2	2	4	14-18	6
Blauw Wit	8	2	2	4	8-17	6

ATHLETIEK COMMENTAREN

Naar Praag!

Het organiseerend comité voor de derde wereldspelen voor vrouwen te Praag 1930, waaraan hopelijk ook 'n aantal Ned. damesathleten zal deelnemen om daar 'n kansje te wagen naar de wereldkampioenstitels op damesathletiekgebied, schrijft ons:

„Aan de Tsjecho-Slowaaksche republiek is de eer ten deel gevallen, dat daar door de Fédération Sportive Féminine Internationale de eer is toevertrouwd om de derde wereldspelen voor vrouwen 1930 te organiseeren. We hopen deze eervolle opdracht te vervullen op 'n wijze, die volkomen in den smaak zal vallen van degenen, die in 1921 het initiatief namen voor deze vaste sportfeesten voor vrouwelijke lichaamscultuur. Deze groote en edele taak kunnen we echter alleen slechts dan vervullen, als alle bevriende nationale sportbonden ons behulpzaam willen zijn.

We gelooven stellig dat zulks het geval zal zijn en we doen 'n beroep op alle vrienden van vrouwelijke lichaamscultuur om door het afvaardigen van hun beste damesathleten van Praag op 6, 7 en 8 September a.s. het bewijs te leveren, dat we allen hetzelfde belang voorstaan; dat belang zal dan 'n succesvol verloop van deze sportfeesten opleveren. Het comité, de stad Praag en het Tsjecho-Slowaaksche volk zal zijn gasten met oprechte vriendschap ontvangen".

Bovenstaande opwekking is, verlucht met 'n aantal foto's van de schoone stad Praag en 'n landkaartje met treinverbindingen, rondgezonden in de Fransche, Duitsche, Engelsche, Italiaansche en Tsjechische taal aan degenen, die verondersteld kunnen worden belang te stellen in de int. damesathletiek.

ONZE SPORTAGENDA

Voetbal.

Woensdag 11 *Juni:* Polen—Spanje te Krakau.

Zaterdag 14 *Juni:* finale schoolvoetbalwedstrijden te Amsterdam.

Zondag 15 *Juni:* finale beker Feyenoord—Excelsior; Noord Duitschland—Noord Nederland te Hamburg; Oost Groningen—stad Groningen te Noordhoek; Finland—Denemarken te Helsingfors; Zweden—Zwitserland te Stokholm; Polen—Oostenrijk (amateurs) te Krakau.

Cricket.

13, 14, 16 en 17 *Juni*: eerste testmatch Engeland—Australië op Trent Bridge.

Zaterdag 14 *Juni:* H.C.B. XI—Flamingo's te Haarlem (R. en W. terr.).

Zondag 15 *Juni:* H. D. V.S.—V.O.C., Haarlem—H.C.C., V.R.A.—R.W., H.C.C. II—P.W., V.V.V.—A.C.C.

Athletiek.

Woensdag 11 *Juni:* H.A.K. kampioenschappen te 's Gravenhage; clubcompetitie A.A.B. te Amsterdam.

Donderdag 12 *Juni:* avondwedstrijden nieuwelingen te Utrecht.

Zaterdag 14 *Juni:* singelloop te Middelburg; Deterding-wedstrijden te Werve te 's Gravenhage; junioreswedstrijden D.A.K. te Delft.

Zondag 15 *Juni:* wedstrijden te Wieringerwaard; U.P.A.B. competitiedag te Utrecht; wedstrijden A.V.A.C. te Amsterdam; wandeltocht te Rotterdam; wedstrijden te Sittard; Z.H.A.B. wedstrijden te Dordrecht; dualmeet PEC—AV '26 te Zwolle.

Dinsdag 17 *Juni:* avondwedstrijden N.A.B. te Groningen.

17 *en* 18 *Juni:* legerwedstrijden te Breda.

Tennis

6—11 *Juni:* int. tenniskampioenschappen van België.

8—15 *Juni:* B. tournooi Ready te Amsterdam.

10—15 *Juni:* tournooi te Groningen.

12—15 *Juni:* Rotterdamsche tenniskampioenschappen.

13—14 *Juni:* dameswedstr. Engeland-Amerika om den Wightmancup te Wimbledon.

16—22 *Juni:* tenniswedstrijden met districts kampioenschappen te Amsterdam.

Zondag 15 *Juni:* competitie: Leimonias—D.D.V., Alta—Het Spiegel II, Den Bosch—Eindhoven, Dordt—Haarlem II.

Motorsport.

9—13 *Juni:* Engelsche T.T.-rit op het eiland Man.

Zaterdag 14 *Juni:* wedstrijden Motorclub de Baronie te Breda.

14 *en* 15 *Juni:* Dumonceaubekerrit in Duitschland.

Zondag 15 *Juni:* Ariel-vossenjacht te Utrecht.

Boksen.

Donderdag 12 *Juni:* Schmeling—Sharkey voor de competitie om het wereldkampioenschap, voorafgegaan door Piet Brandt—Max Fox te New York.

Zaterdag 14 *Juni:* van Rooyen—van Klaveren en Harrugadd—van Vliet te Johannesburg.

Roeien.

10 *en* 11 *Juni:* Wedstrijden om den Telegraafbeker te Amsterdam.

Woensdag 11 *Juni:* avondroeitocht door de Amsterdamsche grachten, georganiseerd door het Comité voor wherry-wedstrijden te Amsterdam.

13—15 *Juni:* Roeiwedstrijden Kon. Ned. Zeil- en Roeiver te Amsterdam.

Zondag 15 *Juni:* int. roeiwedstrijden te Parijs.

Zwemmen.

Donderdag 12 *Juni:* stedenwedstrijd Den Haag—Barmen te 's Gravenhage.

Zaterdag 14 *Juni:* int wedstrijden H.P.C. te Heemstede.

Zondag 15 *Juni:* propaganda-wedstrijd te Brummen; wedstrijden A.Z. en P.C. te Amersfoort.

Waterpolo.

Vrijdag 13 *Juni:* radiorede A.C. Slop voor de A.V.R.O. (7 uur).

Zondag 15 *Juni:* competitie eerste klasse dames: A: Zignea—A.D.Z., B: H.D.Z.—R.D.Z.; heeren: A: Het Y—A.Z., Maas—U.Z.C.; B: D.J.K.—L.Z.C., Dolfijn—G.Z.C.

Wielrennen.

Donderdag 12 *Juni:* openingswedstrijden Stadionbaan te Amsterdam.

H. HANNOTTE

ATELIER VAN MEDAILLES, INSIGNES, STEMPELS ENZ.

Kantoor LIJSTERSTRAAT 29 bis
UTRECHT

Artistieke uitvoering
Concurreerende prijzen

Zondag 15 *Juni:* wedstrijden te Huis Simpelveld en Helmond; eilandenrit Feyenoord te Rotterdam; prijs van het eeuwfeest in België; N.W.U.-vaardigheidsrit in Zuid-Holland.

Zeilen.

13—15 *Juni:* estafettewedstrijden de Maas te Rotterdam.

Zondag 15 *Juni:* wedstrijden Aegir te Rotterdam.

Schermen.

Zaterdag 14 *Juni:* jaarvergadering K.N.A.S.B. te Amsterdam (American).

Paardensport.

Donderdag 12 *Juni:* courses te Heerenveen.

Zaterdag 14 *Juni:* politieruitersportfeesten te Amsterdam (A.F.C. terrein).

Zondag 15 *Juni:* courses te Groningen, Duindigt en Purmerend.

Gewichtheffen.

Zondag 15 *Juni:* België—Nederland te Antwerpen.

Gymnastiek.

Donderdag 12 *Juni:* gymnastiek- en sportbetooging te Groningen.

Zondag 15 *Juni:* aspirantenturndag Twentsche Turnkring te Almelo.

Golf.

Zondag 15 *Juni:* competitie: Hilversum—Den Haag, De Pan—Kennemer.

Automobilisme.

Zaterdag 14 *Juni:* concours voor koetswerken te Hilversum.

Een onontbeerlijk artikel voor een goed uitgerusten wagen!

„SANDOZ" luxe autoklokken

ELEGANTE MODELLEN.
Ingebouwd in spiegel
f 27.50

Diverse andere modellen, rond, vier- en zeskantige modellen etc., vanaf:
f 25.—

— VRAAGT PROSPECTUS —

N.V. SAARLOOS' HANDEL-MAATSCHAPPIJ
GEVESTIGD TE ROTTERDAM - FILIALEN TE AMSTERDAM, DEN HAAG EN ARNHEM

Onze nieuwe Eerste Klassers

V.U.C. en P.E.C. wisten den aanval der tweede klassers af te slaan
Haarlem, W.V.V. en Roermond hebben hun eerste klasseschap
moeten afstaan aan resp. K.F.C., M.S.C. en de Valk
De balans van het voetbalseizoen 1929—1930

Wanneer we aan het einde van dit voetbalseizoen 1929—'30 de balans opnamen, dan moeten we daarbij in de eerste klasse Haarlem, W.V.V. en Roermond op de verliesrekening plaatsen en daartegenover een drietal nieuwe tot dusverre in de eerste klasse-voetbalsport nog weinig of niet bekende namen op de creditzijde: K.F.C., M.S.C. en de Valk. De promotie- en degradatiewedstrijden, waartegen telkenjare heftig geageerd wordt van de zijde der lagere clubs (de Ver.van 2e, 3e en 4e klassers komt op de a.s. alg. vergadering wederom met 'n voorstel tot afschaffing van deze wedstrijden!), hebben aan twee eerste klassers het leven gered: V.U.C. en P.E.C., waarbij de wijze, waarop de Haagsche zwartwitten en de Zwolsche groenwitten den aanval der tweede klasse-kampioenen wisten af te slaan door elk 7 punten te behalen uit 4 degradatiewedstrijden, 'n sterk argument is voor hen, die billijkheidshalve de onderaan gekomen clubs op het groene veld nog 'n sportieve kans willen geven om zich sterker te betoonen dan de kampioenen der lagere afdeelingen.

Twee van de vijf onderaan bengelende eerste klassers gered.... veel is het nog niet, maar toch nog meer dan gemiddeld in de laatste jaren: in 1925 handhaafde zich er één, in 1926 geen enkele, in 1927 één, in 1928 één en in 1929 twee. Het getal twee (op de vijf onderaan gekomenen) vormt dus 'n record!

—o—

Haarlem, vorig jaar gepromoveerd juist toen de club veertig jaar bestond, heeft al 'n heel slecht competitieseizoen gehad; van het begin af aan stonden de roodbroeken onderaan en men moet al 'n hevig Haarlem-fanaticus geweest zijn om te verwachten, dat de club van v. d. Berg, Hin, van Balen Blanken e.a. nog 'n eindspurt zou kunnen ontwikkelen, die voor D.F.C. of 'n andere vereen. noodlottig zou kunnen worden. Van haar 18 wedstrijden in de eerste klasse won Haarlem er slechts één, haar goalgemiddelde was 36—77, dat zijn cijfers, die voor zichzelf spreken. Uit het elftal, dat op 2 Juni '29 Haarlem weer het eerste klasseschap bezorgde, zijn Iseger, de Geus, Snooy, de Vries e.a. successievelijk verdwenen, de eenige aanwinst was Breeuwer, maar het geheel bleek gedecideerd te zwak voor de eerste klasse. Wellicht is het voor 'n club als Haarlem ook beter om 'n leidende positie in de tweede klasse in te nemen dan 'n voortdurend in gevaar verkeerende plaats in de eerste klasse.

De degradatie is niet onverwacht gekomen, men heeft zich er lang genoeg op kunnen voorbereiden.

K.F.C. is een van de elftallen, die het niet van technische bekwaamheden moeten hebben, maar van 'n overweldigend enthousiasme, waarbij de eene speler aanvult wat den ander te kort komt. Het heele elftal stamt uit het kleine dorpje Koog aan de Zaan, dat volgend jaar de Westelijke grootheden als H.V.V., Sparta, H.F.C. en Ajax op bezoek verwachten mag. 'n Trainer kunnen de Koogenaren niet bekostigen en dat is jammer, want ze hebben nog heel wat te leeren, terwijl er ontegenzeggelijk goed materiaal schuilt in deze club, die, in het najaar van 1910 opgericht, thans sedert 1918 in den N.V.B. speelt, waarin de roodblauwen de laatste jaren steeds 'n vooraanstaande positie in de eerste klasse hebben ingenomen. Voor de Zaanstreek, die Z.F.C. op het laatste nippertje zag falen, mag de promotie van K.F.C. 'n fraaie troostprijs heeten!

—o—

In het hooge Noorden streden twee clubs, die het lief en leed van promotie en degradatie al meer dan eens aan eigen lijf ondervonden hebben, met 'n jonge derde club om den eerste klassetitel, die door W.V.V. verdedigd moest worden. De Winschoters waren al spoedig uitgeschakeld; het ging er toen om of Hoogezand weer 'n eerste klasser zou krijgen of dat Meppel er twee zou herbergen. Ofschoon de meeste sympathie in het Noorden uitging naar het oude H.S.C. — ook al door Meppel's excentrische ligging — zegevierden de jongens van de Meppeler Sport Club, die hun op 1 April 1910 opgerichte vereeniging na 'n tienjarig verblijf in de lagere N.V.B.-regionen het eerste klasseschap bezorgden. Ook hier heeft men het geval van 'n debutant, die nog niet op eerste klassepeil staat en zeer zeker veel te leeren zal hebben om niet weer even snel uit het nieuwe milieu te verdwijnen. Geerdes en zijn menschen zijn enthousiast genoeg, wellicht loopt het met hen wel los volgend seizoen.

Winschoten is ten tweede male zonder eerste klasser geraakt; in 1927 wist W.V.V. het verloren terrein in één jaar te herwinnen, nu zien we de zaken dienaangaande minder optimistisch tegemoet, want in het elftal — toch vrijwel hetzelfde, dat zich vorig seizoen 'n uitstekende plaats op de ranglijst veroverde — deed zich dit jaar 'n lustelooze geest gevoelen, die in de degradatiekampen tot 'n serie wedstrijden zonder de rechte animo en strijdgeest aanleiding gaf. De algemeene inzinking in het Winschoter voetbal —

Onze Zwem-Agenda

De Technische Commissie van den Ned. Zwem Bond zond ons 't onderstaande lijstje van de zwemwedstrijden van deze week:

Donderdag 12 Juni: Internationale Wedstrijden van de Haagsche Zwem- en Polo-Club samen met Z.I.A.N. (den Haag) met medewerking der Schwimmsportfreunde, Barmen.

Zaterdag 14 Juni: Internationale Wedstrijden van de Heemsteedsche Polo Club met medewerking der Schwimmsportfreunde, Barmen.

Zaterdag 14 Juni: Onderlinge Wedstrijden van Neptunus, Sneek.

Zondag 15 Juni: Nationale Wedstrijden der Amersfoortsche Zwem- en Polo Club ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan.

We herinneren er verder aan, dat de Ned. kampioenschappen, die eerst op 2 en 3 Augustus waren vastgesteld, zijn vervroegd tot 26 en 27 Juli te Gouda.

DE OVERWINNAARS DER STEDENWEDSTRIJDEN OP KORFBALGEBIED. Het Haagsche twaalftal, dat bij de stedenwedstrijden te Hilversum zegevierde over Hilversum (6—0) en Amsterdam (2—1). V.l.n.r. geknield de dames van Rhijn, Overvliet, Groenewegen, van Lochem, Feitsma, Bruin en Cordes; daarachter v.l.n.r. de spelers Waldeck, Hebers, Storm (aanv.), van Baalen, Franse en Nell.

De ploegen van het Arnhemsche U.D.I. en de Emmericher Turnverein 1883 voor den aanvang van hun dualmeet. *Foto Haitsma.*

mede tengevolge van versnippering der krachten over diverse clubs — bracht aan W.V.V. degradatie naar de tweede klasse en aan Upright, dat van 1921 tot 1924 eveneens in de eerste klasse uitkwam, zelfs degradatie naar de derde klasse.

Het zwaartepunt in het Noordelijk voetbal is zich de laatste jaren geheel gaan verplaatsen: in 1920 bestond de Noordelijke eerste klasse uit zeven Groningsche, twee Drentsche en één Friesche club, volgend seizoen zal men er vier Groningsche, drie Drentsche en drie Friesche clubs in vinden. Alleen het feit, dat op één uitzondering (Frisia in 1925) steeds 'n stad-Groningsche club kampioen werd sedert de instelling van 'n Noordelijke eerste klasse, doet nog 'n kleine superioriteit van Groningen gevoelen.

—o—

In het Zuiden heeft Roermond het, na 'n goed begin der degradatiewedstrijden, moeten afleggen; 'n groote rol hebben de roodwitten nooit gespeeld, maar toch kreeg hun club bekendheid, doordat Massy en Schreurs het tot het Ned. elftal brachten, terwijl Lommen en Wijnperle in het Zuidelijk elftal uitkwamen. In 1925 veroverde Roermond het eerste klasseschap ten koste van P.S.V.; vier jaar lang wisten de menschen uit Noord Limburg zich te handhaven, doordat het puike spel van hun uitblinkers het over 't algemeen te zwakke werk van de overigen goed maakte, maar dit seizoen, nu Lommen naar P.S.V. gegaan was en zoowel Wijnperle als Massy eenige wedstrijden moesten overslaan wegens blessures, eindigden de roodwitten met evenveel punten als Wilhelmina, dat in den beslissingswedstrijd te Venlo zegevierde. 'n Onverwachte inzinking gedurende de promotiewedstrijden bezorgde aan de Roermondenaren twee nederlagen in vier dagen en daarmee het verlies van het eerste klasseschap. Onder leiding van trainer Julian zullen de roodwitten thans ijverige pogingen doen om het verloren terrein te herwinnen.

Roermond's plaats wordt ingenomen door de Valk, dat, in tegenstelling met K.F.C. en M.S.C., reeds eenige ondervinding op eerste klasse-gebied heeft, al is het ook niet veel: twee seizoenen. In 1924 toch werd de club uit Valkenswaard eerste klasser, in 1926 moest ze het in de degradatiewedstrijden afleggen tegen P.S.V.

Sedert 1913 komt de thans 21 jaar oude geelzwarte club uit in de K.N.V.B. competities met uitzondering van het laatste mobilisatiejaar, toen de Roofvogels geen elftal bij elkaar wisten te krijgen. Om zich de sterkste te betoonen van de 31 Zuidelijke tweede klassers, waarbij zich sterke clubs als V.V.V., T.A.C., Staatsmijn Emma, Bleyerheide, Dongen en Staatsmijn Hendrik bevinden, is niet gemakkelijk; dat de club uit Valkenswaard daar in geslaagd is, spreekt voor haar kracht, waardoor we van haar feitelijk meer verwachten dan van de andere pas-gepromoveerden uit de Koog en Meppel.

M. J. ADRIANI ENGELS.

ATHLETIEK COMMENTAREN

De eerste Buitenlandsche Dualmeet

tusschen de Emmericher Turnverein 1883

en U.D.I. Arnhem

Wanneer wij den naam U.D.I. Arnhem noemen, dan gaan de meesten onzer onwillekeurig in gedachten een twintigtal jaren terug en wel naar het oude U.D.I. met mannen als Koops, Evers, Hoogveld, de Kreek e.a.

Het U.D.I. van thans heeft niet meer zulke klinkende namen in haar midden, namen die U.D.I. vooruit en groot brachten, namen welke gevreesd werden op de athletiekvelden. Neen, die roep heeft het U.D.I. van thans niet meer, doch wat zij wel overgehouden heeft van vroeger, dat is haar energie en clubgeest. En dat dit geen holle woorden zijn, bewijst wel het feit, dat zij, om haar leden iets te leeren, over de grens trok om met onze Oostelijke naburen een clubkamp aan te binden.

Dank zij de ijverige bemoeiingen van haren leider Meenen uit Emmerich mocht het haar gelukken om de Emmericher Turnverein van 1883 bereid te vinden, de Udianen te ontvangen voor een dualmeet, welke de vorige week plaats vond.

In goede stemming vertrok U.D.I. naar Emmerich, alwaar zij op de bekende Duitsche manier hartelijk werd ontvangen om na eenige uren rust den strijd aan te binden met hun Duitsche sportmakkers. We willen niet uitweiden over alle mogelijke prestaties in den tweekamp, alleen willen we memoreeren, dat U.D.I. het met stukken af heeft moeten leggen tegen Emmerich. De Arnhemmers hebben veel kunnen leeren, wat ook de opzet was, vooral wat stijl betrof op de werpnummers alsmede vechtlust. Nu we het toch nog even over stijl hebben, kunnen we niet nalaten, ondanks de belofte het niet over prestaties enz. te schrijven, één naam te noemen en wel dien van een jongen Duitscher, *Grospitz*, een jongmensch, dat misschien tot aan den schouder van Jaap Knol reikt en in prachtstijl de speer 59.20 M. wierp, den discus 34.18 M., de kogel 11.65 M. stootte en bij polshoog 3.25 M. haalde. Deze athleet is een geboren tienkamper, daar hij ook op de loopnummers voortreffelijk is.

Zooiets vereischt natuurlijk veel oefening, doch dat is voor de Duitschers geen bezwaar, daar zij wel weten, dat zonder moeite en inspanning nimmer iets bereikt werd. Bovendien werkt hier de overheid mede om de athleten iets te laten bereiken, n.l. door steunverleening, het in orde maken van sportterreinen, enz. Want als wij zien dat een plaatje als Emmerich van ± 17.000 inwoners *drie* door de Gemeente aangelegde sportparken met sintelbaan heeft, dan behoeft het geen verwondering te wekken, dat een volk met een dergelijke medewerking een groote voorsprong op ons heeft. Ook in dat opzicht hebben wij dien dag weer veel geleerd!

Moge eens de tijd aanbreken, dat onze overheid inziet, dat een gezonde geest slechts kan wonen in een gezond lichaam en dit uit door den aanleg van prima sportparken met goede banen, waar jong Nederland zich kan uitleven in een sportieve ontwikkeling, waarvan het resultaat zal zijn een sterk en krachtig Nederlandsch Volk!

J. HAITSMA.